

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2013. március 20.)****a Belgium által az SA Ducroire/Delcredere NV számára nyújtott SA.23420 (11/C, korábbi NN40/10) számú állami támogatásról***(az értesítés a C(2013) 1497. számú dokumentummal történt)***(Csak a francia és a holland nyelvű változat hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/274/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének (a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy az említett cikkeknek megfelelően nyújtsák be észrevételeiket ⁽²⁾,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) 2007. június 5-én [a panaszos] (*) panaszt nyújtott be az Európai Bizottságnak azzal a 150 millió euró összegű eredeti tőkejuttatással kapcsolatban, amelyben az SA Ducroire/Delcredere NV nevű vállalkozás (a továbbiakban: „Ducroire/Delcredere”) részesült akkor, amikor 2004 szeptemberében létrehozta az Office National du Ducroire (a továbbiakban: „az ONDD”).
- (2) 2007. december 7-én kelt levelében a Bizottság részletes kérdéseket intézett a belga hatóságokhoz. Ezekre a kérdésekre a Bizottság 2008. február 12-én kapta meg a válaszokat, melyekhez számos dokumentumot és egy üzleti tervet is mellékeltek.
- (3) A panaszos és a Bizottság között 2008. szeptember 9-én került sor megbeszélésre.
- (4) 2008. december 4-én a Bizottság elküldte a belga hatóságoknak a panasz betekinthető változatát.
- (5) Belgium észrevételeinek betekinthető változatát és konkrét kérdéseit 2008. december 12-én és 17-én küldték meg a panaszosnak. A panaszos a 2009. november 6-án kelt levélben válaszolt.
- (6) 2010. április 21-én további kérdéseket tettek fel Belgiumnak, melyekre Belgium 2010. július 23-án válaszolt.
- (7) 2011. február 23-án a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás indításáról határozott az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: „EUMSZ”) ⁽³⁾ 108. cikkének (2) bekezdésének értelmében az alábbi lehetséges támogatási intézkedésekkel kapcsolatban: (i) a belga állam által az ONDD-nek nyújtott kezességvállalás az utóbbi piacképes kockázataival kapcsolatban; (ii) egy vagy több belső forrásáthelyezés a piacképes kockázatok biztosításához, és (iii) az ONDD által a piacképes kockázatok Ducroire/Delcredere által történő biztosításához rendelkezésre bocsátott tőke. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be a kérdéses intézkedésekkel kapcsolatos észrevételeiket.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkét 2009. december 1-jei hatállyal az Európai Unió működéséről szóló szerződés („EUMSZ”) 107., illetve 108. cikke váltotta fel. A két rendelkezés lényegét tekintve azonos. E határozat alkalmazásában az EUMSZ 107. és 108. cikkére történő hivatkozásokat – adott esetben – az EK-Szerződés 87., illetve 88. cikkére történő hivatkozásként kell értelmezni. Az EUMSZ bevezetett bizonyos, szóhasználatra vonatkozó változtatásokat is, például a „Közösség” kifejezés „Unió”-val, a „közös piac” kifejezés „belső piac”-cal, az „Elsőfokú Bíróság” kifejezés „Törvényszék”-kel történő felváltását. Ez a határozat az EUMSZ szóhasználatát követi.

⁽²⁾ HL C 163., 2011.6.1., 1. o.

^(*) Bizalmas információ.

⁽³⁾ HL C 163., 2011.6.1., 1. o.

- (8) 2011. március 17-én és 2011. április 28-án két megbeszélésre került sor a belga hatóságok, az ONDD, a Ducroire/Delcredere és a Bizottság között.
- (9) 2011. május 4-én a belga hatóságok négyhetes hosszabbítást kértek a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatra történő válaszadásra kijelölt határidőben (a továbbiakban: „a nyitó határozat”). 2011. május 5-én a Bizottság tájékoztatta a belga hatóságokat, hogy nincs akadálya a határidő meghosszabbítására vonatkozó kérésük teljesítésének, és további információkat kért a 2011. április 28-i értekezlettel kapcsolatban.
- (10) 2011. június 1-jén a belga hatóságok benyújtották a Bizottság által a nyitó határozatban felsorolt észrevételekre és kérdésekre adott válaszaikat. A válaszokhoz csatolt mellékletek 2011. június 9-én és 10-én érkeztek meg.
- (11) A válaszok fényében a Bizottság 2011. július 27-én további tájékoztatást kért.
- (12) A Bizottság kérdéseire adandó válaszok előkészítése érdekében a belga hatóságok két szakmai megbeszélést tartottak a Bizottsággal és a támogatás kedvezményezettjével 2011. szeptember 26-án és 2011. október 18-án. 2011. november 14-én Belgium további tájékoztatással szolgált a fenti értekezleteken tárgyalt témákat illetően.
- (13) 2011. december 5-én a belga hatóságok megküldték a Bizottság 2011. július 27-i kérdéseire adott válaszaikat.
- (14) 2012. április 23-án a Bizottság számos pontosítást kért a benyújtott információkban, melyeket a belga hatóságok 2012. május 16-án adtak meg.
- (15) 2012. május 21-én megbeszélést tartottak a belga hatóságok, az ONDD, a Ducroire/Delcredere és a Bizottság részvételével, és ezt követően a belga hatóságok további magyarázatokkal szolgáltak a 2012. május 31-én kelt levelükben. A 2012. június 14-én kelt levelükben a belga hatóságok megismételték a Bizottság által vitatott tőkeallokációs intézkedéssel kapcsolatos álláspontjukat.

II. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA

II.1. A KEDVEZMÉNYEZETT ÉS TEVÉKENYSÉGI KÖRE

- (16) Az ONDD olyan „önálló közintézmény”, amely a hitelbiztosítási piacon működik, és a belga állam kezességvállalását élvezzi.
- (17) 2013. augusztus 31-ig az ONDD minden biztosítási ügyletet a saját számlájára bonyolított, az állam kezességvállalása mellett. Nem vezetett elkülönített könyvelést a rövid és a hosszú lejáratú hitelbiztosításokról, illetve a piacképes és a nem piacképes kockázatokról. A Bizottságnak az EK-Szerződés 93. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamokhoz intézett közleménye, amely a Szerződés 92. és 93. cikkét alkalmazza a rövid lejáratú exporthitelbiztosításokra (a továbbiakban: „az exporthitel-biztosításról szóló közlemény”) ⁽⁴⁾ „piacképesnek” nevezi azokat a két évnél rövidebb lejáratú kereskedelmi és politikai kockázatokat, amelyek olyan adósokkal kapcsolatosak ⁽⁵⁾, akik valamely EU tagállamban vagy bizonyos OECD tagállamokban, nevezetesen Ausztráliában, Kanadában, Izlandon, Japánban, Új-Zélandon, Norvégiában, Svájcban és az Amerikai Egyesült Államokban telepedtek le ⁽⁶⁾.
- (18) 2003. szeptember 1-jén az ONDD létrehozott egy olyan „kereskedelmi” számlát, amely a belga hatóságok szerint nem élvezte az állam kezességvállalását, és amelyet attól a naptól kezdve minden rövid lejáratú kockázattal kapcsolatos biztosítási ügyletben használtak. Akkor [45-70] millió euró összegű tőkét rendeltek hozzá ehhez a kereskedelmi számlához, és ennek alapján megkapták az országos biztosítási felügyelet, az Office de Contrôle des Assurances engedélyét (a továbbiakban: „az OCA”). A kereskedelmi számlán belül nem vezettek külön könyvelést a piacképes és a nem piacképes kockázatokról.

⁽⁴⁾ HL C 281., 1997.9.17., 4. o. 2013. január 1-től kezdve a Bizottság a rövid lejáratú export-hitel biztosításokra az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásáról a tagállamoknak kiadott új közleményt alkalmazza, amelyet 2012. december 19-én tettek közzé (HL C 392., 2012.12.19., 1. o.).

⁽⁵⁾ Akár állami, akár nem.

⁽⁶⁾ Lásd az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 2.5. pontját.

- (19) 2004 májusában az ONDD úgy határozott, hogy átadja a meglévő rövid lejáratú hitelbiztosítási ügyleteit egy leányvállalatnak, és ebből a célból létrehozta a Ducroire/Delcredere-t. A belga hatóságok fenntartják azt az álláspontjukat, hogy a Ducroire/Delcredere létrehozására irányuló döntés azzal a céllal született, hogy megfeleljenek az exporthitel-biztosításról szóló közleménynek, amely felszólítja a tagállamokat, hogy módosítsák az exporthitel-biztosítási rendszerüket oly módon, hogy az exporthitel-biztosítók a továbbiakban ne vegyenek igénybe állami támogatást a „piacképesnek” minősített kockázatokhoz.
- (20) Azt a döntést, hogy létrehozzák a Ducroire/Delcredere-t és 150 millió euró összegű tőkét juttatnak neki, 2004. május 11-én hozta az Igazgatótanács az ONDD által a 2005-től 2007-ig tartó időszakra kidolgozott üzleti terv alapján, amely két forgatókönyvet vázolt fel: (A) forgatókönyv, amelyet „reálisnak” neveztek, mert a gazdasági helyzetre épült, és 3 %-os növekedést feltételezett a biztosított összegekben, és (B) forgatókönyv, amelyet „dinamikusnak” neveztek, mert proaktív megközelítésre és piacok szerzésére épült, és a reális forgatókönyvben jelzett növekedés kétszeresére, azaz 6 %-ra számított⁽⁷⁾.
- (21) A Ducroire/Delcredere-t 2004. szeptember 23-án hozták létre, és ezen a napon az ONDD 150 millió euróval járult hozzá a vállalat tőkéjéhez, melyből 100 millió eurót azonnal befizettek, a fennmaradó 50 millió eurót pedig csak 2009-ben.
- (22) 2005. január 1-jén az ONDD átruházta a rövid lejáratú kockázatok portfólióját a Ducroire/Delcredere-re, amely ezen a napon kezdte meg a tevékenységét. A hosszú lejáratú kockázatokat továbbra is az ONDD kezeli.
- (23) Ennek alapján tehát az exporthitel-biztosításról szóló közlemény értelmében a Ducroire/Delcredere kezeli az összes piacképes kockázatot (amelyek alapértelmezetten rövid lejáratúak), valamint a nem piacképes rövid lejáratú kockázatokat, mint például a két évnél rövidebb lejáratú, az OECD-n kívül letelepedett adósokkal kapcsolatos kockázatokat.
- (24) 2007-ben a Ducroire/Delcredere megszerezte a Komerčni úvërová pojištovna EGAP (KUP) nevű cég (a cseh nemzeti exporthitel-biztosítási ügynökség kereskedelmi ága) tőkéjének 33 %-át [12-14] millió euróért. Az akvizíciót a SACE BT-vel közösen hajtották végre, amely szintén megszerezte a KUP tőkéjének 33 %-át. 2009-ben a Ducroire/Delcredere megvásárolta a SACE BT teljes részesedését a KUP tőkéjében [0-20] millió euróért. Így a Ducroire/Delcredere a KUP tőkéjének 66 %-át szerezte meg összesen [10-35] millió euróért. Ez utóbbi összegből később 12 millió eurót leírtak mint részesedés birtoklásából származó veszteséget (a befektetés értékének negatív korrekciója).

II.2. A PANASZ

- (25) 2007. június 5-én panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz. A panaszos szerint az ONDD olyan feltételekkel hajtotta végre a tőkeallokációt, amelyeket egy piaccgazdaságban működő befektető elfogadhatatlannak tartott volna. Először is, a tőkejuttatás időpontjában a Ducroire/Delcredere várható nyereségessége állítólag alacsonyabb volt, mint amit egy magánbefektető elvárt volna. Másodszor, a Ducroire/Delcredere számára allokalált tőke állítólag meghaladta a szükséges mértéket, mind a minimálisan elegendő saját forrásokra vonatkozó prudenciális szabályok tekintetében, mint az ágazatban működő egyéb szereplők átlagos szolvenciamutatója alapján (nettó díjak/saját erő). A panaszos szerint kizárólag a 2004-ben végrehajtott „túltőkésítésnek” volt köszönhető, hogy a Ducroire/Delcredere és a SACE BT 2006 második felében együttesen ajánlatot tudott tenni a KUP részvényeinek 66 %-ának megvásárlására, amellyel „lehetetlen volt versenyezni”.

II.3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK ALAPJA

- (26) A 2011. február 23-án megindított vizsgálat az alábbi intézkedéseket érinti:
- (a) A belga állam által az ONDD-nek nyújtott állítólagos kezességvállalás a piacképes kockázatokkal kapcsolatban (a továbbiakban: „1. intézkedés”);
- (b) Esetleges belső forrásáthelyezések (az ONDD-n belül) a nem piacképes kockázatok biztosításából a piacképes kockázatok biztosításába (mielőtt átadták volna a rövid lejáratú kockázatok biztosítását a Ducroire/Delcredere-nek) (a továbbiakban: „2. intézkedés”);

⁽⁷⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához” 8. mellékletének 60. és 69. oldalait.

- Amikor az ONDD piacképes kockázatokat biztosított, nem kezelte külön és nem vezetett külön könyvelést a (rövid lejáratú) piacképes és a nem piacképes kockázatok biztosításáról, ellentétben az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontjában megfogalmazott követelménnyel. Ez a pont ugyanis kimondja, hogy az állami támogatással működő exporthitel-biztosítóknak „külön kell kezelniük és elkülönítetten kell könyvelniük a piacképes kockázatokra nyújtott biztosításukat és a nem piacképes kockázatokra állami számlára vagy kezességvállalással nyújtott biztosításukat, amivel bizonyíthatják, hogy nem kapnak állami támogatást piacképes kockázatok biztosítására”.
- (c) Az ONDD által 2004-ben végrehajtott tőkeallokáció (150 millió euró jegyzett tőke) a leányvállalata, a Ducroire/Delcredere számára (a továbbiakban: „3. intézkedés”);
- (27) A 3. intézkedés vonatkozásában a nyitó határozat arra a következtetésre jutott, hogy a Ducroire/Delcredere számára nyújtott tőkeallokáció alábbi részei nem minősülnek támogatásnak ⁽⁸⁾:
- (a) a Ducroire/Delcredere eredeti tőkéjének az a része, amely úgy tekinthető, hogy a nem piacképes kockázatok biztosítását szolgálja ⁽⁹⁾, nem minősül támogatásnak. Az exporthitel-biztosításról szóló közlemény értelmében a tagállamok szabadon támogathatják az exporthitel-biztosítást a nem piacképes kockázatok ágazatában. Mivel ezt a tevékenységet nem piaci szereplőknek kell ellátniuk, az állami támogatás valószínűleg nem torzítja a versenyt, és ezért az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében nem is minősül állami támogatásnak. A Bizottság ezért felszólította Belgiumot, hogy pontosítsa, hogy a Ducroire/Delcredere tőkéjének mely része támogatta a nem piacképes kockázatok biztosítását.
- (b) a Ducroire/Delcredere tőkéjének az a része, amely már az ONDD-n belül is a piacképes kockázatok biztosítását támogatta, és amelyet egyszerűen átadtak a Ducroire/Delcredere-nek a megfelelő biztosítási ügyletekkel együtt, nem minősül támogatásnak. Egyszerűen megváltozott a jogi formája egy meglévő gazdasági tevékenységnek a hozzátartozó tőkével együtt ⁽¹⁰⁾.
- (28) A szóban forgó lehetséges új támogatás (3. intézkedés) tehát a Ducroire/Delcredere számára allokált tőkének csak azt a részét érinti, amely nem a nem piacképes kockázatok exporthitel-biztosítását támogatja, és amely meghaladja a tőke azon részét, amely már az ONDD-n belül is támogatta a piacképes kockázatok biztosítását 2004. december 31-én (mielőtt a rövid lejáratú kockázatok biztosítását átadták a Ducroire/Delcredere-nek).
- (29) A jelen határozat alkalmazásában az alábbi definíciókat használjuk:
- (a) „további tőke”: a Ducroire/Delcredere-nek allokált tőke azon része, amely meghaladja a tőkének azt a részét, amely már az ONDD-n belül is támogatta a rövid lejáratú kockázatok biztosítását (beleértve mind a piacképes, mind a nem piacképes kockázatok) 2004. december 31-én (közvetlenül az előtt, hogy a rövid lejáratú kockázatok biztosítását átadták a Ducroire/Delcredere-nek);
- (b) „kiegészítő tőke”: a fent definiált további tőke azon része, amely a piacképes kockázatok hitelbiztosítását támogatja (tehát a Ducroire/Delcredere-nek allokált azon tőke, amely a piacképes kockázatok hitelbiztosítását támogatja, és meghaladja a tőkének azt a részét, amely már az ONDD-n belül is a rövid lejáratú kockázatok biztosítását támogatta 2004. december 31-én).
- (30) A további tőke tehát többek között a kiegészítő tőkét is magában foglalja (lásd az ábrát a (141) bekezdésben).
- (31) A nyitó határozatban a Bizottság feltételezte, hogy jelentős volt a további és a kiegészítő tőke összege, mivel aránytalanság állt fenn a Ducroire/Delcredere-nek a létrehozásakor juttatott 150 millió euró összegű tőke és az ONDD-n belül a 2003. szeptember 1. és 2004. december 31. közötti időszakban a rövid lejáratú kockázatok – beleértve a piacképes kockázatok is – biztosítására használt kereskedelmi számlára allokált [45–70] millió euró között. A Bizottság megállapította tehát, hogy valószínűleg létezett további és kiegészítő tőke is, a várható nyereségesség pedig nem tűnt elegendőnek.

⁽⁸⁾ Lásd a nyitó határozat 4.1.2.2.1 pontját.

⁽⁹⁾ Ez a kizárt tőke, amely a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos, magában foglalja a Ducroire/Delcredere tőkéjének azt a részét is, amely a rövid lejáratú kockázatok biztosításának Ducroire/Delcredere-nek történő átadása idején a Romániában és Bulgáriában letelepedett adósokkal kapcsolatos kockázatok biztosítását támogatta, mert azok a kockázatok akkor nem voltak piacképesek, hiszen ezek az országok 2007. január 1-jén csatlakoztak az Európai Unióhoz, tehát azt követően, hogy a biztosítási ügyleteket átadták a Ducroire/Delcredere-nek.

⁽¹⁰⁾ Lásd a Bizottság N 531/2005 „A Banque Postale létrehozásával és működésével kapcsolatos intézkedések” ügyben 2005. december 21-én hozott határozatának 54. bekezdését (HL C 21., 2006.1.28., 2. o.), mely az alábbi címen érhető el: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2005/n531-05.pdf.

- (32) Az a tény, hogy az ONDD és a Ducreire/Delcredere nem teljesítette az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontját (lásd (17) és (19) preambulumbekendések), tehát az, hogy nem vezettek külön nyilvántartást és könyvelést a piacképes és a nem piacképes kockázatokról, azt eredményezte, hogy a Bizottság nem tudta egyértelműen megállapítani a „kiegészítő tőke” összegét a hivatalos vizsgálati eljárás megindításakor. Ezért a nyitó határozatban a Bizottság azt kérte a belga hatóságoktól, hogy teljesítsék az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontját, és közöljék, hogy a tőke mely része támogatta a rövid lejáratú nem piacképes kockázatok biztosítását, illetve a piacképes kockázatok biztosítását a Ducreire/Delcredere-nek történő átadás előtt és után.

III. AZ ÉRINTETT HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (33) Az előírt határidőn belül az érintett felektől nem érkeztek észrevételek a nyitó határozatot illetően.

IV. BELGIUM ÉSZREVÉTELEI

Az 1. és 2. intézkedéshez: Állami kezességvállalás a piacképes kockázatokra az ONDD-n belül, és belső forrásáthelyezések az ONDD piacképes kockázataira

- (34) Belgium kijelentette, hogy az ONDD mindig a nem piacképes kockázatokra összpontosított, és ezek a kockázatok mindig többségben voltak a portfólión belül. 1993 után ⁽¹¹⁾ és az Európai Unió tíz új tagállamának 2004. májusi csatlakozása előtt a piacképes kockázatokkal kapcsolatos biztosítási ügyletek az ONDD-n belül nem voltak jelentősek. 2003 végén az ilyen biztosítási ügyletekkel kapcsolatos díjak a rövid lejáratú kockázatok portfóliójának csak körülbelül [0-1 %-át tették ki, a biztosított összegek pedig mindössze [...] millió eurót tettek ki (lásd 1. táblázat alább). Rámutattak, hogy akkoriban a garantált piacképes kockázatok százaléka azért volt olyan alacsony, mert kapcsolat állt fenn e kockázatok és a nem piacképes kockázatok között ⁽¹²⁾.
- (35) A rövid lejáratú piacképes és nem piacképes kockázatok aránya csak 2004. május 1-jén, a tíz új tagállam Európai Unióhoz történő csatlakozásával változott, ekkor az ONDD portfóliójában a piacképes kockázatok aránya a 2003. évi [0-1 %-ról] (díjak tekintetében) [15-20 %-ra] emelkedett (lásd 1. táblázat alább). Ez a változás annak az eredménye volt, hogy automatikus eltolódás következett be a nem piacképes kockázatok kategóriájából az Európai Unió tíz új tagállamában letelepedett adósokkal kapcsolatos rövid lejáratú piacképes kockázatok felé.
- (36) Az 1. intézkedést illetően a belga hatóságok hozzátették, hogy a belga állam kezességvállalása 2003. szeptember 1-jén megszűnt a piacképes kockázatok vonatkozásában, mivel ezeket átvezették arra a kereskedelmi számlára, amelyhez az ONDD megkapta az OCA engedélyét¹³, pontosan azért, mert erre a számlára az állam nem nyújtott kezességvállalást (az OCA nem szabályozza az állami kezességvállalás mellett bonyolított biztosítási ügyleteket).
- (37) Ami a piacképes kockázatok javára történő esetleges belső forrásáthelyezéseket illeti az ONDD-n belül, a belga hatóságok véleménye szerint a piacképes kockázatok jelentéktelen mennyisége miatt minden átvezetés valószínűtlen és mindenképpen *de minimis* ⁽¹³⁾ volt.
- (38) A belga hatóságok arra a következtetésre jutottak, hogy az 1. és a 2. intézkedésben szereplő összegek mindenképpen *de minimis* ⁽¹⁴⁾ összegek.

⁽¹¹⁾ A belga hatóságok szerint 1993-ig az ONDD fedezte az 1. övezetben található adósokkal kapcsolatos kockázatokat ([...], lásd 24. lábjegyzet), de utána felhagyott ezzel a tevékenységgel. Az ONDD-nek már 1993 előtt sem volt soha jelentős portfóliója piacképes kockázatokból.

⁽¹²⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához” című dokumentum 13. és 14. oldalán bemutatott példát.

⁽¹³⁾ A Banki, Pénzügyi és Biztosítási Bizottságot (Commission bancaire, financière et des assurances – CBFA) úgy hozták létre, hogy 2004. január 1-jén összevonták a Biztosítási Felügyeletet (Office de contrôle des assurances – OCA) a Banki és Pénzügyi Bizottsággal (Commission bancaire et financière – CBF).

⁽¹⁴⁾ A Bizottság pontosítása: a belga hatóságok a *de minimis* szabályra utalnak. Az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése meghatározza azt a kötelezettséget, hogy a Bizottságot értesíteni kell az állami támogatásról, hogy az meg tudja állapítani, hogy a támogatás összegegyeztethető-e a belső piaccal, az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésében meghatározott kritériumok szerint. A *de minimis* szabály szerint a három évnél hosszabb időre és bizonyos küszöbérték alatt adott támogatásra nem vonatkozik az értesítési kötelezettség. Az 1. és a 2. intézkedés időpontjában a 69/2001/EK számú, 2001. január 12-i, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a *de minimis* támogatásra történő alkalmazásáról szóló bizottsági rendelet 100 000 euróban határozta meg a küszöbértéket (HL L 10., 2001.1.13., 30. o.).

1. táblázat

A díjakban és a biztosított összegekben megfigyelhető trend a rövid lejáratú piacképes és nem piacképes kockázatok esetében (teljesforgalom-biztosítás, exportőrök – rövid lejáratú)

(ezer euró) ⁽¹⁾

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
piacképes kockázatok	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)					[...]	[...]	[...]
2007 óta piacképes (2 új tagállam)							
nem piacképes kockázatok	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2007 óta piacképes (2 új tagállam)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Biztosított összegek	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
piacképes kockázatok	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)					[...]	[...]	[...]
2007 óta piacképes (2 új tagállam)							
nem piacképes kockázatok	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
2007 óta piacképes (2 új tagállam)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Díjak	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(%)							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
piacképes kockázatok	[0-1 %]	[0-1 %]	[0-1 %]	[0-1 %]	[20-25 %]	[20-25 %]	[25-30 %]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)					[20-25 %]	[15-20 %]	[15-20 %]
2007 óta piacképes (2 új tagállam)							
nem piacképes kockázatok	[99-100 %]	[99-100 %]	[99-100 %]	[99-100 %]	[75-80 %]	[75-80 %]	[70-75 %]
2004 óta piacképes (10 új tagállam)	[20-25 %]	[15-20 %]	[20-25 %]	[20-25 %]			
2007 óta piacképes (2 új tagállam)	[0-5 %]	[0-5 %]	[0-5 %]	[0-5 %]	[0-5 %]	[0-5 %]	[0-5 %]
Biztosított összegek	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %

(ezer euró) ⁽¹⁾

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
piacképes kockázatok <i>2004 óta piacképes (10 új tagállam)</i> <i>2007 óta piacképes (2 új tagállam)</i>	[0-1 %]	[0-1 %]	[0-1 %]	[0-1 %]	[15-20 %] [15-20 %]	[15-20 %] [10-15 %]	[15-20 %] [10-15 %]
nem piacképes kockázatok <i>2004 óta piacképes (10 új tagállam)</i> <i>2007 óta piacképes (2 új tagállam)</i>	[99-100 %] [15-20 %] [0-5 %]	[99-100 %] [15-20 %] [0-5 %]	[99-100 %] [20-25 %] [0-5 %]	[99-100 %] [15-20 %] [0-5 %]	[80-85 %] [0-5 %]	[80-85 %] [0-5 %]	[80-85 %] [5-10 %]
Díjak	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %

⁽¹⁾ Lásd a Belgium által az Európai Bizottság 2007. december 7-i keltezésű levelére adott válasz 7. oldalát, melyet a belga hatóságok 2008. február 12-én nyújtottak be (a belga hatóságok a 2011. június 1-jei beadványuk 14. oldalán hivatkoznak erre).

A 3. intézkedésről: Az ONDD által a Ducroire/Delcredere-nek juttatott tőke

- (39) Annak bizonyítása érdekében, hogy az ONDD által a Ducroire/Delcredere-nek juttatott tőke szükséges volt, és megfelelt a piacgazdasági magánbefektető kritériumának, a belga hatóságok az alábbi érveket sorolták fel: (1) a tranzakciót összefüggésében kell vizsgálni, nevezetesen úgy, hogy meglévő tevékenységet adtak át egy új leányvállalatnak; (2) a tőkejuttatás a szolvencia szabályok szerint is indokolt; (3) a Ducroire/Delcredere által biztosított piacképes kockázatok várható nyereségessége elegendő volt ahhoz, hogy egy piacgazdasági magánbefektetőt is meggyőzzön a befektetés végrehajtásának indokoltságáról.

1. A tranzakció meglévő tevékenység átadását jelenti ⁽¹⁵⁾

- (40) A belga hatóságok azt az álláspontot képviselik, hogy a tőkejuttatást a maga kontextusában kell vizsgálni, ami egy meglévő tevékenység átadása. A Ducroire/Delcredere létrehozásakor az általa végzett biztosítási üzleti tevékenység egészét az ONDD-től átvett rövid lejáratú biztosítási ügyletek tették ki.
- (41) Ezzel kapcsolatban a belga hatóságok kijelentették, hogy a **kereskedelmi tevékenységgel** kapcsolatos kereskedelmi számláról minden mérlegtételt átvezettek a Ducroire/Delcredere nyitó mérlegébe. Eszközoldalon csak a már a portfólióban lévő biztosítási kötvényekhez közvetlenül kapcsolódó igényeket vezették át (a befektetéseket nem vezették át). Forrásoldalon csak a meglévő biztosítási portfólióhoz kapcsolódó tételeket vezették át, így kihagyták a tőkét, a tartalékokat és a káringadozási tartalékokat, valamint a katasztrófákra képzett céltartalékokat ⁽¹⁶⁾. A belga hatóságok hangsúlyozzák, hogy a kereskedelmi számlához rendelt [45-70] millió eurót nem vezették át a Ducroire/Delcredere számára, mivel a tőkeösszeg meghatározása konkrét értékelés tárgyát képezte.
- (42) A belga hatóságok fenntartják azt, hogy a kereskedelmi számlára allokált tőke nem megfelelő referenciaalap a Ducroire/Delcredere tőkeigényeinek felmérésére. A kereskedelmi számla tőkeigényét a 73/239/EGT tanácsi irányelvet módosító 2002. március 5-i, 2002/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott, a nem életbiztosítással foglalkozó vállalkozások szavatoló tőke igényeire vonatkozó szabályok mechanikus alkalmazásával becsülték meg ⁽¹⁷⁾ (a továbbiakban: „Szolvencia I irányelv”), a prudenciális szabályoknak megfelelően, hogy megkapják az OCA engedélyét a rövid lejáratú biztosítási ügyletekhez, mivel az állam már nem nyújtott kezességvállalást ezekre, de ez a tőke nem felel meg annak a gazdasági tőkének, amelyre szükség van a biztosítási üzleti tevékenység kockázati profiljának fedezéséhez.
- (43) A belga hatóságok szerint különbség van az új befektetés nyereségességére törekvő magánbefektető és az olyan anyavállalat hozzáállása között, amely átadja a meglévő tevékenységét egy leányvállalatának. A belga hatóságok szerint ennek az ellenkező megítélése arra kényszeríthetné az állami vállalkozásokat, hogy adják át vagy fejezzék be a gazdasági tevékenységüket, ha az nem elég nyereséges egy piacgazdasági magánbefektető számára, és ez megszüntené az állami tőke semlegességének elvét, melyet az EUMSZ 345. cikke határoz meg.

2. A tőke összegének igazolására alkalmazott módszerek a Ducroire/Delcredere-nél

- (44) A belga hatóságok fenntartják azt, hogy 2004-ben két módszert lehetett elképzelni a hitelbiztosítással foglalkozó vállalkozások tőkeigényeinek meghatározására: (a) a biztosítási ágazatban általánosan alkalmazott klasszikus módszer, amelyet a Szolvencia I irányelv határoz meg, és amely a kockázat díjazásán alapul (díj alapú megközelítés) és (b) a vállalt kockázatra alapuló módszer (kitettségen alapuló megközelítés), például a bázeli szabályok alkalmazása a banki szektorra és a Standard & Poor módszere a hitelbiztosítással foglalkozó vállalatok tőkeigényének meghatározására.

⁽¹⁵⁾ Lásd 14. lábjegyzet.

⁽¹⁶⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011.február 24-i határozatához” c. dokumentum 22–24. oldalát.

⁽¹⁷⁾ Az átvezetett tételek adatait a belga hatóságok 2007. február 14-én nyújtották be annak a levélnek a 3. oldalán, amelyet a Bizottság 2007. január 17-i levelére válaszul írtak a CP 8/2007 (SA.22302) ügyben, és ezek az adatok szerepelnek a nyitó határozat 70. preambulumbekezdésében is.

Érvényben lévő prudenciális szabályok: Szolvencia I

- (45) A Ducroire/Delcredere esetében a belga hatóságok azt az álláspontot képviselik, hogy a Szolvencia I irányelvben meghatározott módszer nem tükrözi megfelelően egy biztosító átfogó pénzügyi profilját.
- (46) A Szolvencia I irányelv értelmében a szavatoló tőkekövetelmény két összeg közül a magasabbal egyenlő: az egyik a díjakból vagy hozzájárulásokból származó bevétel éves összege, a másik pedig az utolsó három pénzügyi év átlagos kárigény összege. Az abszolút minimális küszöb azonban 2004 és 2006 között 3 millió euró volt, 2007 és 2009 között pedig 3,2 millió euró.
- (47) E szabályok ONDD által történő alkalmazása következtében a Ducroire/Delcredere tőkéjének minimális szintje megközelítőleg **3 – 3,3 millió euró** ⁽¹⁸⁾ volt 2005 és 2007 között, az üzleti terv alapján (lásd 2. táblázat alább).
- (48) Belgium érvelése szerint a hitelbiztosítók tőkeigényei inkább a kitétségtől függenek, nem pedig a kockázati díjtól (biztosítási díjak), és a vállalt kockázaton alapuló módszertanok (kitétség alapú megközelítés) (mint például az ONDD-ről szóló 1939. évi törvény 8. cikke, a Standard & Poor módszere, vagy a bázeli szabályok alkalmazása a bankszektorra) megfelelőbbek, mint a Szolvencia I irányelv, amely a kockázat díjazásán alapul (díj alapú megközelítés).
- (49) A belga hatóságok továbbra is úgy látják, hogy a Ducroire/Delcredere által biztosított kockázatok portfóliója nem tipikus abban az értelemben, hogy a legtöbb versenytársával ellentétben többségében nem piacépes kockázatokat biztosít az exporthitel-biztosításról szóló közlemény értelmében. Egy ilyen portfólióhoz jelentősen magasabb szintű kockázat kapcsolódik, mint egy olyan portfólióhoz, amely kizárólag vagy részben piacépes kockázatokból áll, és Belgium véleménye szerint ez igazolja a prudensebb szabályok alkalmazását.

Kitettség alapú megközelítés: (i) Az ONDD-ről szóló 1939. évi törvény 8. cikkének alkalmazása a Ducroire/Delcredere-re

- (50) A belga hatóságok véleménye szerint az ONDD-ről szóló 1939-es törvény 8. cikkének alkalmazása ⁽¹⁹⁾ (a továbbiakban: „az 1939-es törvény”) megfelelő ebben az esetben, mert a kitétség alapú megközelítésen alapul. Fontos megjegyezni, hogy az 1939-es törvény 8. cikke szabályozási szempontból nem vonatkozik a Ducroire/Delcredere-re, mert csak az ONDD-ra vonatkozik.
- (51) Továbbá, noha a 8. cikk meghatározza az ONDD által a saját számlájára és az állam kezességvállalása mellett bonyolított biztosítási ügyletekből származó kötelezettségvállalások maximális összegét, a belga hatóságok azt az álláspontot képviselik, hogy az 1939-es törvény 8. cikke az állam kezességvállalását nem élvező Ducroire/Delcredere számára inkább minimális szintet jelent.
- (52) Az **1939-es törvény** ⁽²⁰⁾ 8. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával, amely kimondja, hogy a kötelezettségvállalások nem haladhatják meg a tőke és az általános tartalék együttes összegének húszszorosát, a belga hatóságok becslései szerint ⁽²¹⁾ a Ducroire/Delcredere tőkeigénye körülbelül **92 – 106 millió euró** volt 2005 és 2007 között, az üzleti terv alapján (lásd 2. táblázat alább).

Kitettség alapú megközelítés: (ii) a Standard & Poor által kidolgozott modell

- (53) Az észrevételeikben a belga hatóságok hivatkoznak a Standard & Poor által a hitelbiztosítók tőkeigényének meghatározására kidolgozott módszerre.

⁽¹⁸⁾ HL L 77., 2002.3.20., 17. o.

⁽¹⁹⁾ Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott választ, amelyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be, 9–11. o. (a részletes számításokat 2011. november 14-én nyújtották be).

⁽²⁰⁾ Belga Közlöny, 1939. október 4.

⁽²¹⁾ Az ONDD által saját számlára és az állam kezességvállalása mellett bonyolított ügyletek.

- (54) A tőkeszint meghatározásához ⁽²²⁾ a Standard & Poor a vállalt kockázatokra épülő módszert alkalmazza (kitettség alapú módszer), melyet kiegészít a biztosító viszontbiztosításának értékelésével is. A szükséges tőkét olyan módszerrel határozzák meg, amely összehasonlítja a bruttó igényeket a bruttó biztosított összegekkel (a bruttó veszteség a bruttó kitettséghez képest módszer), általában tízéves időszakra. Az ezen időszak alatt talált legmagasabb arányt megszorozzák 1,25-tel, és alkalmazzák az előre jelzett biztosított összegekre, majd kiigazítják a viszontbiztosítással. Ez a modell arra a feltételezésre épül, hogy a biztosító portfóliója meglehetősen jól diverzifikált mind földrajzilag, mind üzletágak szerint.
- (55) Bár a belga hatóságok említik a Standard & Poor módszerét, nem ezt alkalmazták a Ducroire/Delcredere tőkeigényének kiszámítására.

Kitettség alapú megközelítés: (iii) A Bazel I. egyezmény szabályainak alkalmazása a hitelbiztosítókra (Cooke-mutató)

- (56) A belga hatóságok érvei szerint a bázeli szabályok alkalmasabbak a hitelbiztosítók fizetőképességének felmérésére, mint az aktuális prudenciális szabályok, tehát a Szolvencia I irányelv. A hitelbiztosítás jellege és az elővigyázatossági alapelv igazolják a bázeli szabályok alkalmazását. A belga hatóságok szerint a hitelbiztosítás hasonlít a bankok hitelezési tevékenységéhez a partnerkockázat szintjén (lényegében annak a kockázata, hogy az adós nem fizet). Ezen felül, a Ducroire/Delcredere biztosítási üzleti tevékenysége, eltérően más magán hitelbiztosítóktól, lényegében kevésbé fejlett vagy feltörekvő országokban található adósokkal kapcsolatos hitelkockázatokból áll (2. övezetben lévő kockázatok ⁽²³⁾).
- (57) Ezért a belga hatóságok szerint a Bazel I. egyezmény prudenciális szabályai szerinti Cooke-mutató, amely a nettó kötelezettségvállalás 8 %-át írja elő mint minimális tőkeigényt, megfelelőbb a hitelbiztosítók szolvenciájának mérésére.
- (58) Az ONDD Igazgatótanácsának 2004. április 20-án tartott értekezletének jegyzőkönyvéből kiderül, hogy az ONDD a Cooke-mutatóval határozta meg a Ducroire/Delcredere tőkeigényét, miközben figyelembe vette azt az igényt is, hogy a vállalatnak a versenytársak szemében is hitelképesnek kell lennie.
- (59) A belga hatóságok által a számításokban használt mutató nem 8 %, mint ahogyan a Bazel I. egyezmény szabályai előírják, hanem 10 %, hogy legyen biztonsági puffer is.
- (60) Az ONDD által a Ducroire/Delcredere számára így meghatározott tőke, melyet kimutattak a felügyeletnek benyújtott pénzügyi tervekben és a 2004. április 20-i tájékoztató feljegyzésben ⁽²⁴⁾, mely alapján az Igazgatótanács elvben hozzájárult a Ducroire/Delcredere létrehozásához 150 millió eurós jegyzett tőkével, körülbelül **68 – 74 millió euró volt** 2006 végére (lásd 2. táblázat alább). A mögöttes feltételezések kizárólag a 2. övezetben és az Európai Unióhoz 2004 májusában csatlakozott 10 országban fennálló kockázatokra vonatkoztak.
- (61) A 2004. szeptember 28-i stratégiai dokumentumban azonban ⁽²⁵⁾ az ONDD által a Cooke-mutatóval becsült tőke (a nettó kötelezettségvállalások 10 %-a) 2005 és 2007 között megközelítőleg **74 – 101 millió eurót tett ki**. A 2004. áprilisi tájékoztató feljegyzésben leírt pénzügyi előrejelzésekkel ellentétben a 2004. szeptemberi pénzügyi előrejelzések minden rövid lejáratú kockázat fedezetét tartalmazták, így magukban foglalták a teljes 1. és 2. övezetet. A dokumentumban azt a következtetést vonták le, hogy a befizetett 100 millió euró összegű tőke elegendő volt a rövid lejáratú export teljesforgalom biztosításra 2007-ig, de az időszak végén felül kell vizsgálni.

⁽²²⁾ Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott választ, melyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be, 16. o.

⁽²³⁾ Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott válasz B14 mellékletét, melyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be, 16. o.

⁽²⁴⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott dokumentumot, melynek címe „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához”, 10. o.: „Selon les catégories utilisées par l'ONDD, [...]”.

⁽²⁵⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához” 8. (70. o.) és 13. mellékletét.

- (62) A belga hatóságok azt az álláspontot képviselik, hogy a Cooke-mutató alkalmazása nem megfelelő módszer a tőkeigények piacképes és nem piacképes biztosítási üzletágak között történő felosztására, mert a Cooke-mutatót alkalmazó módszer, melyet a kötelezettségvállalás összegére alkalmaznak, szerintük bizonyos linearitást eredményez, olyan értelemben, hogy nem veszi figyelembe a különböző mögöttes kockázatok eltérő jellegét.

A Szolvencia II irányelv módszertanának alkalmazása a politikai kockázatokra vonatkozó belső modellezéssel

- (63) A Szolvencia II szabályok a 2009. november 25-i, a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység elkezdéséről és folytatásáról szóló 2009/138/EK számú európai parlamenti és tanácsi irányelvhez tartoznak ⁽²⁶⁾ (a továbbiakban: „a Szolvencia II irányelv”).
- (64) 2011-ben az ONDD kidolgozott egy olyan **módszertant**, amelyet megfelelőbbnek tart a tőkeigények piacképes és nem piacképes biztosítási üzletágak között történő felosztásához. Ez magában foglalja a Szolvencia II szerinti standard formulát ⁽²⁷⁾, amelyet a Mennyiségi Hatástanulmány 5 (QIS5) részeként dolgoztak ki, és amelyhez hozzátartozik a politikai kockázat fedezéséhez szükséges tőkeigény belső modellezése, és amelyet úgy kalibráltak, hogy megfelel bizonyos fokú szolvenciának az A minősítés szerint, és a 2004. évi paraméterekkel használták.
- (65) A belga hatóságok szerint joggal feltételezhető, hogy egy prudens magánbefektető ezt a módszertant alkalmazta volna 2004-ben.
- (66) Az ONDD a politikai kockázatokon kívül minden kockázatra a Szolvencia II QIS5 szabványképletet alkalmazta. A belga hatóságok véleménye szerint a hitelbiztosításban a politikai kockázat a katasztrófakockázathoz hasonlítható. Úgy vélik, hogy a hitelbiztosítás katasztrófakockázatát jelenleg kevésbé fedezi a Szolvencia II QIS5 szabványképlete. Álláspontjuk szerint ezért indokolt egy belső modell használata a politikai kockázatokkal kapcsolatos tőkeigény becsléséhez.
- (67) Ezzel a módszerrel a Ducroire/Delcredere tőkeigénye a becslések szerint ⁽²⁸⁾ megközelítőleg **80 – 99 millió euró** volt 2005 és 2007 között, és megközelítőleg [125-150] millió euró volt 2009-ben az üzleti terv alapján (lásd 2. táblázat alább). A tőkeigény nagy része a politikai kockázat fedezése miatt merül fel.
- (68) A Bizottság kérése alapján a belga hatóságok a Ducroire/Delcredere tőkeigényét a Szolvencia II QIS5 standard formula alkalmazásával becsülték fel minden kockázattípusra (beleértve a politikai kockázatot is). Ilyen módon a Ducroire/Delcredere tőkeigénye szerintük ⁽²⁹⁾ **kevesebb, mint 23 – 25 millió euró** volt 2005 és 2007 között, és kevesebb mint [25-50] millió euró 2009-re (lásd 2. táblázat alább).

⁽²⁶⁾ Lásd a 2004. szeptember 28-i, „Stratégiai irányelvek az ONDD és a leányvállalata számára” (*Lignes directrices stratégiques pour l'ONDD et sa SA*) c. dokumentum 28. oldalát, amelyet benyújtottak az ONDD Igazgatótanácsának, és amely szerepel a „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához” 10. mellékletében, melyet a belga hatóságok 2011. június 1-jén nyújtottak be.

⁽²⁷⁾ HL L 335., 2009.12.17., 1. o. A Szolvencia II irányelv 2010. január 6-án lépett hatályba.

⁽²⁸⁾ A Szolvencia II a biztosítási ágazat európai szabályozási reformja. Hasonlóan a Bazel II. egyezményhez, a célja az, hogy a biztosító és viszontbiztosító társaságok számára előírt saját tőkét jobban hozzáigazítsa azokhoz a kockázatokhoz, amelyeket el kell viselniük a tevékenységük során. A Szolvencia I után, amely a díjak és az igények százaléka szerint meghatározott szavatoló tőkét írt elő, a biztosítási szabályozás összetettebb szabályok felé mozdult el, amelyek figyelembe veszik a kockázatot is, vagy egy szabványképlet alkalmazásával, vagy egy belső modell figyelembe vételével. A szabványképletet alkalmazó módszer tervezése és kalibrálása jelenleg folyik a Mennyiségi Hatástanulmányokon keresztül (a továbbiakban: „QIS”). Ezek a konzultációk lehetővé teszik az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyudj-hatóság (CEIOPS) számára, hogy tesztelje a javasolt formulákat és kalibrálásokat. A belső modellt alkalmazni kívánó vállalatoknak a felügyeleti hatóságuk hozzájárulását kell kérniük, mielőtt meghatározzák a szavatoló tőke-igényüket a belső modelljükkel.

⁽²⁹⁾ Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott választ, melyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be, 22. o.

2. táblázat

A Ducroire/Delcredere tőkéjének meghatározása az ONDD/belga hatóságok által 2005-re, 2007-re és 2009-re két növekedési forgatókönyv szerint és különböző módszerekkel

(millió euró)

	Módszertan	Forgatókönyv ⁽¹⁾	Figyelembe vett időszak	Piacképes kockázatok tőkeigénye	Nem piacképes kockázatok tőkeigénye	Összesen
Az üzlettervalapján	Szolvencia I az észrevételek szerint 2011 decemberében	A (3 %)	2005 vége	3,0	3,0	3 ⁽²⁾
			2007 vége	3,2	3,2	3,2 ⁽²⁾
		B (6 %)	2005 vége	3,0	3,0	3,0 ⁽²⁾
			2007 vége	3,2	3,2	3,3 ⁽²⁾
	Az 1939-es törvény 8. cikke az észrevételek szerint 2011 decemberében	A (3 %)	2005 vége			92
			2007 vége			97
			2009 vége			[100-125]
		B (6 %)	2005 vége			95
			2007 vége			106
			2009 vége			[100-125]
	Cooke-mutató/Bázel I. (a nettó kötelezettségvállalás 10 %-a) a 2004.4.20-i igazgatósági értekezlet jegyzőkönyve szerint, és ahogyan benyújtották a felügyeletnek	A (3 %)	2006 vége			68,2
		B (6 %)	2006 vége			74,3
	Cooke-mutató/Bázel I. (a nettó kötelezettségvállalás 10 %-a) a 2004.9.28-i stratégiai dokumentum szerint	A (3 %)	2005 vége			73,5
			2007 vége			92,2
		B (6 %)	2005 vége			77,4
			2007 vége			100,7
	Cooke-mutató/Bázel I. (a nettó kötelezettségvállalás 10 %-a) az észrevételek szerint 2011 decemberében	A (3 %)	2009 vége			[100-125]
		B (6 %)	2009 vége			[125-150]
	Szolvencia II , standard módszer (2011-től) az észrevételek szerint 2011 decemberében, B10 melléklet	A (3 %)	2005 vége	7,0	48,0	55,0
			2007 vége	9,0	56,0	65,0
2009 vége			[10-20]	[65-80]	[75-100]	
B (6 %)		2005 vége	8,0	51,0	59,0	
		2007 vége	10,0	64,0	74,0	
		2009 vége	[5-15]	[70-85]	[75-100]	
Szolvencia II a politikai kockázatok belső modellezésével az észrevételek szerint 2011 decemberében	A (3 %)	2005 vége	7,0	73,0	80,0	
		2007 vége	9,0	81,0	90,0	
		2009 vége	[5-15]	[110-135]	[125-150]	
	B (6 %)	2005 vége	8,0	74,0	82,0	
		2007 vége	10,0	89,0	99,0	
		2009 vége	[5-15]	[120-135]	[125-150]	
Küigazított tőke (QIS5 + belső modell) (lásd (76) preambulubekezdés), beleértve a halmozott nyereséget ⁽³⁾	A (3 %)	2005 vége	9,8	90,2	100,0	
		2007 vége	10,8	91,7	102,5	
		2009 vége	[5-15]	[130-145]	[135-160]	
	B (6 %)	2005 vége	9,8	90,2	100	
		2007 vége	11	92,3	103,3	
		2009 vége	[10-20]	[140-155]	[150-175]	

(millió euró)

	Módszertan	Forgatókönyv ⁽¹⁾	Figyelembe vett időszak	Piacképes kockázatok tőkeigénye	Nem piacképes kockázatok tőkeigénye	Összesen
Atényleges adatok alapján	Allokált befizetett tőke a 2012. május 31-i észrevételek szerint		2011 vége	[40-80]	[70-110]	150,0

⁽¹⁾ Zárójelben: az üzleti tevékenység várható éves növekedési aránya a kérdéses forgatókönyv szerint

⁽²⁾ A piacképes és a nem piacképes kockázatok tőkeigényét nem adják össze, mert létezik egy 3 millió eurós abszolút minimális küszöb 2004-2006-ra, és egy 3,2 millió eurós küszöb 2007-2009-re.

⁽³⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. november 14-én benyújtott dokumentumokat (Excel fájlok, „Tőke” munkalap). A piacképes és a nem piacképes kockázatokhoz allokkált tőke meghatározására 2005-ben kizárólag a QIS5 plusz belső modellezési módszert használták. A 2005-öt követő évekre a tőkét [...] szerint határozták meg. Meg kell jegyezni, hogy [...], ezért a 2005. évi 1A és 1B forgatókönyvekre azonosak az eredmények. 2009-ig a belga hatóságok nem vették figyelembe az 50 millió euró összegű be nem fizetett tőkét. Az alábbi szakaszban ezeket a számadatokat használták a sajáttőke-arányos nyereség kiszámításához.

- (69) A 2012. május 16-i és 31-i észrevételeiben az ONDD rámutatott, hogy a 2007 és 2009 között hozott stratégiai döntéseket követően (például a viszontbiztosítási stratégia módosítása, a nem piacképes kockázatok portfóliójának kockázati paramétereiben lévő eltolódás), amelyek egyébként nem szerepeltek a 2004. évi stratégiai tervben, belső tőkeáthelyezések történtek a nem piacképes biztosítási üzletágból a piacképesbe.

3. A piacgazdasági magánbefektető elve

- (70) A belga hatóságok azt az álláspontot képviselik, hogy az ONDD által a Ducroire/Delcredere létrehozásakor végrehajtott eredeti tőkejuttatás kielégíti a piacgazdasági magánbefektető kritériumát.

Nyereségesség a 2004. évi előrejelzések szerint

- (71) A 2004. áprilisi feljegyzésben az 1B forgatókönyv szerint, ami 6 %-os növekedést feltételezett az üzleti tevékenységben, az ONDD 1,3-1,5 %-os sajáttőke-arányos megtérülést (ROE) várt a Ducroire/Delcredere tevékenységének első három évére (2005, 2006 és 2007) a káringadozási tartalékokkal együtt, azok nélkül pedig ugyanezekre az évekre 2,2 % – 2,9 %-ot.

3. táblázat

2004. áprilisi pénzügyi előrejelzések (tartalom: 1. övezet „10 csatlakozó ország” + 2. övezet)

(ezer euró)

	1A forgatókönyv: 3 %-os növekedés			1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés		
	2005-ös költségvetés	2006-os költségvetés	2007-es költségvetés	2005-ös költségvetés	2006-os költségvetés	2007-es költségvetés
A biztosítási üzleti tevékenységből származó eredmény	- 527	- 536	- 543	47	389	763
A kezelési tevékenységből származó eredmény	1 643	1 692	1 742	1 749	1 885	2 029
Technikai eredmény	1 116	1 156	1 199	1 797	2 274	2 792

(ezer euró)

	1A forgatókönyv: 3 %-os növekedés			1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés		
	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés
Átvezetés káringadozási tartalékba	- 837	- 867	- 899	- 1 347	- 1 706	- 2 094
Technikai eredmény a káring. tartalék után	279	289	300	449	569	698
Pénzügyi eredmény	2 360	2 468	2 577	2 369	2 499	2 641
Adó	- 871	- 910	- 949	- 930	- 1 012	- 1 102
Eredmény	1 768	1 847	1 927	1 888	2 055	2 237
Tőke	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000
Sajáttőke-arányos nyereség (eredmény/tőke)	1,2 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	1,4 %	1,5 %
Eredmény + káring. tartalék	2 605	2 715	2 826	3 235	3 761	4 331
Sajáttőke-arányos nyereség káring. tartalék előtt (eredmény + káring. tartalék)/tőke	1,7 %	1,8 %	1,9 %	2,2 %	2,5 %	2,9 %
Cash-flow	5 744	5 190	5 803	6 634	6 557	7 742
Az üzleti tevékenységhez szükséges tőke	68 186			74 319		

Forrás: ONDD. Ezek a pénzügyi előrejelzések szerepelnek a 8. melléklet 70. oldalán (dokumentum címe: „Korlátolt felelősségű társaság létrehozása” – *Création d'une société anonyme* -, amelyet 2004. április 20-án nyújtottak be az ONDD Igazgatótanácsának) a belga hatóságok 2011. június 1-i észrevételeire vonatkozóan.

- (72) Az igazgatótanácsnak 2004. szeptember 28-án benyújtott dokumentumban – a Ducroire/Delcredere 2004. szeptember 23-án történő létrehozását követően – az ONDD a „dinamikus forgatókönyv – 6 %-os növekedés” szerint arra számított, hogy a ROE 1,3 – 1,9 % lesz három évig, 2005-ben, 2006-ban és 2007-ben a káringadozási tartalékkal együtt, anélkül pedig ugyanezekben az években 2,8 – 4,3 %. A 2004. szeptemberi pénzügyi előrejelzések kissé eltérő eredményeket mutatnak 2004 áprilisához képest, mert a 2004. szeptemberi előrejelzések kiterjedtebb üzleti tevékenységre alapultak (a teljes 1. övezet). Ezen felül 2004 szeptemberében felülvizsgáltak bizonyos feltételezéseket.

4. táblázat

Pénzügyi előrejelzések – 2004. szeptember (tartalom: a teljes 1. és 2. övezet)

(ezer euró)

	1A forgatókönyv: 3 %-os növekedés			1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés		
	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés
A biztosítási üzleti tevékenységből származó eredmény ⁽¹⁾	- 229	49	292	330	924	1 504
nem piacképes kockázatok (2. övezet)	378	688	970	918	1 537	2 148
piacképes kockázatok (1. övezet, 10 csatlakozó ország)	- 619	- 579	- 545	- 600	- 553	- 511
egyéb piacképes kockázatok (1. övezet, „egyéb országok”)	13	- 12	3	31	43	109
A kezelési tevékenységből származó eredmény	1 662	1 734	1 805	1 768	1 924	2 086
Technikai eredmény	1 433	1 783	2 096	2 097	2 848	3 590

(ezer euró)

	1A forgatókönyv: 3 %-os növekedés			1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés		
	2005-ös kölségetetés	2006-os kölségetetés	2007-es kölségetetés	2005-ös kölségetetés	2006-os kölségetetés	2007-es kölségetetés
Átvezetés káringadozási tartalékba	- 1 066	- 1 383	- 1 672	- 1 564	- 2 182	- 2 392
Technikai eredmény a káring. tartalék után	367	400	425	533	667	1 197
Pénzügyi eredmény	1 366	1 470	1 581	1 375	1 500	1 642
Adó	- 568	- 637	- 706	- 626	- 735	- 981
Eredmény	1 165	1 233	1 300	1 282	1 432	1 858
Tőke	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
Sajáttőke-arányos nyereség (ered- mény/tőke)	1,2 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	1,4 %	1,9 %
Eredmény + káring. tartalék	2 231	2 616	2 972	2 846	3 614	4 251
Sajáttőke-arányos nyereség káring. tartalék előtt (eredmény + káring. tartalék)/tőke	2,2 %	2,6 %	3,0 %	2,8 %	3,6 %	4,3 %
Cash-flow	5 358	5 152	6 080	6 233	6 471	7 796
Az üzleti tevékenységhez szükséges tőke	73 506	82 798	92 150	77 419	88 931	100 696

Forrás: ONDD . Ezek a pénzügyi előrejelzések szerepelnek a következő dokumentum 28. oldalán és 9. mellékletében: „Stratégiai irány-
elvek az ONDD és leányvállalatai számára” (*Lignes directrices stratégiques pour l’ONDD et sa SA*); ezt 2004. szeptember
28-án terjesztették az ONDD Igazgatótanácsa elé, és a belga hatóságok 2011. június 1-jén nyújtották be az észrevételeik
10. mellékletében.

(¹) A Bizottság számítási hibákat talált a pénzügyi előrejelzésekben. Különösen a különböző üzleti területeken végzett biztosítási tevé-
kenységekből származó eredmények összege tér el a biztosítási tevékenység összesített eredményétől a Ducroire/Delcredere esetében.
A Ducroire/Delcredere biztosítási tevékenységből származó eredményének kiszámításában hibás összegeket tüntettek fel. Ezek az
eltérések azonban nem gyakorolnak lényeges hatást a ROE becslésére.

- (73) A 2004. áprilisi feljegyzéstől eltérően a ROE-t a 100 millió euró összegű befizetett tőke alapján számítják, és nem
veszik figyelembe a kiegészítő, befektetett, de be nem fizetett 50 millió eurót.
- (74) A piacképes kockázatok biztosításával kapcsolatos üzleti tevékenységre várható ROE vonatkozásában a belga ható-
ságok kifejtették, hogy az Igazgatótanácsnak 2004. szeptember 28-án bemutatott stratégiai dokumentumban
látható lebontást (³⁰) nem kell figyelembe venni a piacképes és nem piacképes kockázatok biztosításának nyeresé-
gességének elemzésében. Kifejtették (³¹), hogy ezek az előrejelzések abszurdak, mivel a káringyek szintjét jócskán
túlbecsülték azokhoz a kockázatokhoz, amelyek 2004-ben piacképesé váltak, miközben nem vették figyelembe
annak a lehetőségét, hogy a biztosító korrigálja a díjait abban az esetben, ha valóban magasak lennének a káring-
nyek. Rámutatnak, hogy az ONDD Igazgatótanácsa a Ducroire/Delcredere tőkésítési szintjével kapcsolatos
döntését nem a stratégiai dokumentum 9. mellékletében bemutatott felbontásra alapozta.

Nyereségesség a 2011-ben utólag készített előrejelzések szerint

- (75) A Bizottságnak 2011. júniusában benyújtott, a piacképes és a nem piacképes kockázatokra vonatkozó előrejel-
zések megosztásához tehát nem a 2004. évi előrejelzések szolgáltak alapul. A 2011. júniusi észrevételek pedig a
2004 előtti tényadatokon, valamint a Ducroire/Delcredere akkori versenytársainak teljesítményén alapultak.
Belgium véleménye szerint a 2011. júniusi észrevételekben használt módszer tükrözi legjobban azt a logikát,
amelyet egy magánbefektető követett volna 2004-ben, miközben összhangban marad a konszolidált eredmé-
nyel is.

(³⁰) Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott választ, melyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be,
32. o.

(³¹) Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához”
c. dokumentum 10. mellékletét.

- (76) A 2011. júniusi észrevételeikben a belga hatóságok a piacképes kockázatokkal kapcsolatos biztosítási tevékenység nyereségességét az üzletágnak juttatott tőkével összefüggésben a Szolvencia II modell (QIS5 standard formula és belső modell) segítségével becsülték fel, mely módszert utólag dolgozták ki a Bizottság kérésére. Meg kell jegyezni, hogy a modell szerinti minimális tőkeösszeg, azaz a 82 millió euró és a ténylegesen befizetett 100 millió euró összegű tőke közötti különbséget olyan arányban allokálták a piacképes és nem piacképes kockázatok biztosításához, ahogyan azok részesedtek a minimális 82 millió eurós tőkéből. Ennek következtében az ONDD által a piacképes kockázatokhoz becsült „kiigazított” tőke 9,8 millió euró 2005-re ⁽²⁾ (lásd 5. táblázat alább).
- (77) A belga hatóságok által 2011-ben benyújtott módosított pénzügyi előrejelzések és a piacképes kockázatok biztosítására allokált tőke becslése alapján, ahogyan a (76) preambulumbekendés elmagyarázza, a piacképes kockázatok biztosításának nyereségessége 2005-2007-ben a belga hatóságok szerint az alábbi:

5. táblázat

2011-ben újraszámított pénzügyi előrejelzések ⁽¹⁾

(ezer euró)

Pénzügyi előrejelzések	1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés piacképes kockázatok			1B forgatókönyv: 6 %-os növekedés nem piacképes kockázatok		
	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés	2005-ös kölségvetés	2006-os kölségvetés	2007-es kölségvetés
A biztosítási üzleti tevékenységből származó eredmény	656	516	596	- 326	408	908
A kezelési tevékenységből származó eredmény	292	329	363	1 476	1 596	1 723
Technikai eredmény a céltartalékok előtt	948	845	959	1 150	2 004	2 631
Átvezetés káringadozási tartalékba	- 328	- 347	- 368	- 1 236	- 1 835	- 2 024
Technikai eredmény a káring. tartalék után	620	497	591	-86	170	607
Pénzügyi eredmény	280	347	374	1 095	1 153	1 268
Adó	- 297	- 279	- 318	- 330	- 456	- 664
Adózás utáni eredmény	603	566	646	679	866	1 212
Kiigazított tőke (QIS5 + belső modell) ⁽²⁾	9 756	10 322	10 969	90 244	91 110	92 321
Kiigazított tőke + káring. tartalék	9 756	10 437	11 205	90 244	91 743	93 671
ROE (eredmény/tőke)	6,2 %	5,5 %	5,9 %	0,8 %	1,0 %	1,3 %
Eredmény + káring. tartalék	823	799	893	1 511	2 068	2 519
ROE a káring. tartalék előtt	8,4 %	7,7 %	8,0 %	1,7 %	2,3 %	2,7 %

(1) Lásd a belga hatóságok által 2011. november 14-én benyújtott észrevételeket (Excel fájlok: „201105 P&L et Bilan Business Plan Scenario 1B”, munkalapok: „P&L_cessibles” és „PL_non_cessibles”).

(2) 2005-ben kizárólag a QIS 2005 plusz belső modellezési módszert alkalmazták a piacképes és nem piacképes kockázatokhoz allokált tőke meghatározására. A 2006-ra és 2007-re szükséges tőkét a 2005. évi tőke, valamint az időszak előrejelzett felhalmozott nyeresége alapján határozták meg.

(32) Lásd az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére adott választ, melyet a belga hatóságok 2011. december 5-én nyújtottak be, 33. o.

- (78) A belga hatóságok a ROE-t a 100 millió euró összegű befizetett tőke alapján számítják, és nem veszik figyelembe a befektetett, de be nem fizetett 50 millió euró kiegészítő tőkét.
- (79) A nyitó határozatban felvetett azon kételyre válaszul, hogy vajon egy magánbefektető igényelne-e díjazást a be nem fizetett tőkére, tekintettel arra, hogy csőd esetén elveszítené, a belga hatóságok megjegyezték, hogy fenntartják az álláspontjukat, tehát azt, hogy az 50 millió eurós tőkét nem kell figyelembe venni a nyereségesség számításában addig, amíg ténylegesen be nem fizették. Véleményük szerint a csőd egyetlen hatása (feltételezve, hogy a jegyzett tőke egyenlegére vonatkozó fizetési felszólítást eredményezne) az lenne, hogy csökkenne a befektetés időtartama. Hozzáadték továbbá, hogy a tőke 2009-ben történő befizetése előtt az ONDD szabadon befektethette ezt az 50 millió euró összegű tőkét a piacon, és élvezhette annak hozamait.
- (80) A belga hatóságok azt a véleményüket is fenntartják, hogy a 2004-es előrejelzésekben alkalmazott és az 5. táblázatban feltüntetett számításokban figyelembe vett 2 %-os beruházási ráta alacsonyabb annál, amit egy magánbefektető valószínűleg alkalmazott volna. A 3,5 %-os beruházási ráta alkalmazásával a belga hatóságok azt mondták, hogy a piacképes kockázatok biztosításának várható nyereségessége (ROE kiigazítva a káringadozási tartalékhoz) megközelítőleg 9,7 – 10,4 %-os szintet fog elérni 2005 és 2007 között (miközben 2 %-os beruházási rátával megközelítőleg 7,7 – 8,4 % lenne) ⁽³³⁾.

A ROR mutató alkalmazása

- (81) A belga hatóságok véleménye szerint a befektetés várható nyereségességének felmérésére a legmegfelelőbb mutató a bevétel gazdasági megtérülése (a továbbiakban: „ROR”), noha ezt a mutatót nem alkalmazták az ex ante pénzügyi előrejelzésekben (ONDD üzleti terve). Ezt a rátát úgy számítják ki, hogy összehasonlítják a technikai bevételt (a káringadozási tartalékba történő allokálás előtt) a forgalommal (biztosítási díjak). A belga hatóságok véleménye szerint a ROR a legmegfelelőbb módszer, mert:
- (a) a belga prudenciális hatóságok által kiszabott káringadozási tartalék előtt számítják, melynek az a célja, hogy kiegyenlítsse az eredményeket egy adott időszak során, és fedezze a jövőbeni üzletekből származó potenciális jövőbeni veszteségeket;
- (b) pontosan tükrözi a hitelbiztosítás nyereségességét, mert izolálja a pusztán pénzügyi nyereségességtől. Ennélfogva jól jelzi a hitelbiztosítási tevékenység „lényegével” kapcsolatos nyereségességet.
- (82) A 2005. és 2006. évi 16,5 %-os, illetve 18,5 %-os ROR azt mutatta, hogy a Ducroire/Delcredere nyereségebb volt ⁽³⁴⁾, mint a hitelbiztosítás világában működő három legnagyobb név, vagyis a Coface, az Euler Hermes és az Atradius, melyeknek a ROR mutatója 2005-ben és 2006-ban 9,7 % és 10,9 %, 16,0 % és 16,9 %, illetve 9,3 % és 11,9 % volt.

A várható nyereségesség meghatározása

- (83) A Bizottság azon észrevételére válaszul, hogy egy magánbefektető aligha a ROR alapján mérné fel egy lehetséges befektetés nyereségességét, a belga hatóságok két új módszertant javasoltak annak kimutatására, hogy a Ducroire/Delcredere megfelelően nyereséges volt a tőkésítésekor: (a) a „tőkepiaci árfolyamok modellje” (a továbbiakban: „CAPM”) ⁽³⁵⁾, melynek segítségével a kockázat alapján felbecsülhető egy adott pénzügyi eszközre a piac által várt megtérülési arány; és (b) a hitelbiztosítók nyereségessége mint viszonyítási alap.

⁽³³⁾ Belgium számításai a piacképes kockázatokkal kapcsolatban az alábbiak: 8 millió euró + [(100 millió euró – 82 millió euró) × (8 millió euró/82 millió euró)]. Ugyanez vonatkozik a nem piacképes kockázatokra is.

⁽³⁴⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. december 5-én benyújtott dokumentumot, melynek címe „Válasz az Európai Bizottság 2011. július 28-i kérdőívére”, 38. és 39. oldal.

⁽³⁵⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén beadott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához”, 38. o.

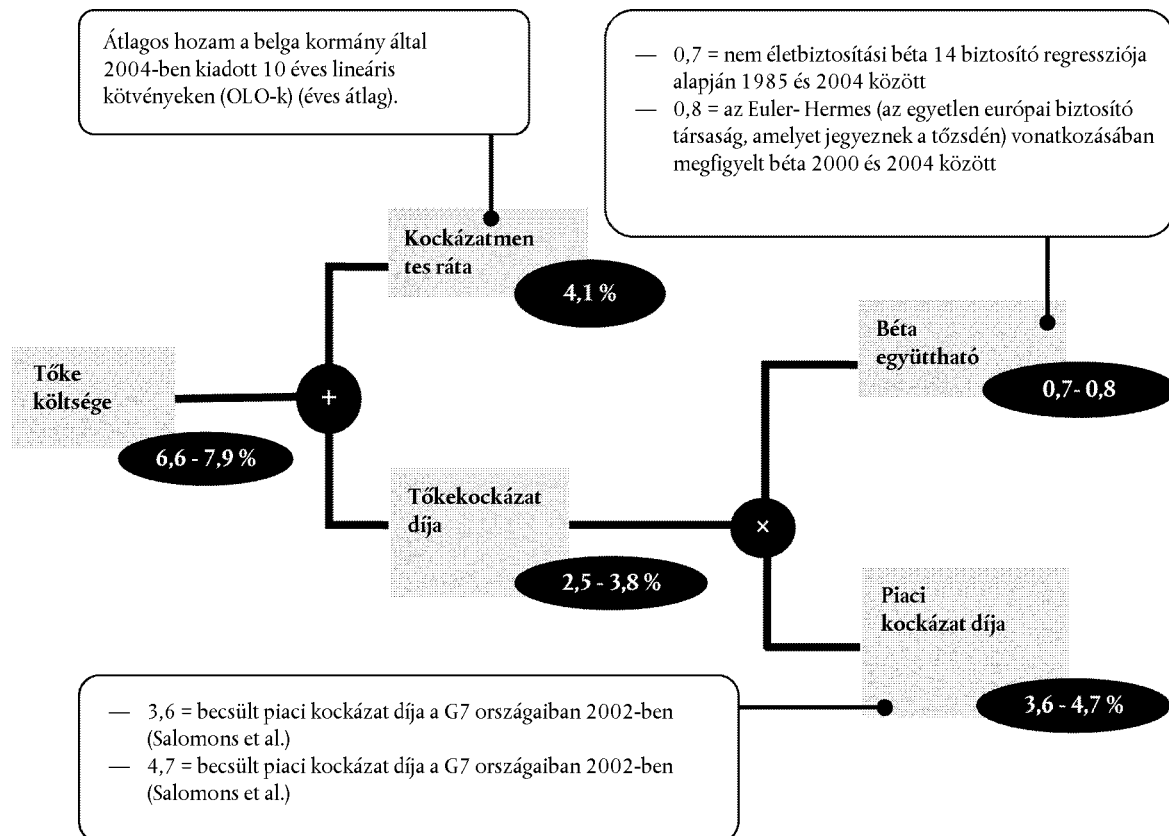
- (84) A CAPM modell szerint a tőke költségét az alábbi képlettel kell kiszámítani:

Tőke költsége = kockázatmentes ráta + tőkekockázat díja

Tőke költsége = kockázatmentes ráta + az eszközök béta együtthatója ⁽³⁶⁾ [piaci kockázat díja]

Ahol az eszközök béta együtthatója a kérdéses eszközök nyereségességének ingadozását mutatja a piacéhoz képest.

- (85) A belga hatóságoknak a Ducroire/Delcredere tőkeköltségére vonatkozó becslései az alábbi ábrán láthatók.

- (86) Az ONDD CAPM-en alapuló becslései szerint egy magánbefektető a belga nem életbiztosítási ágazatban legalább 7-8 %-os nyereségességet várt volna el 2004-ben.
- (87) A történelmi nyereségességi viszonyítási alap eléréséhez a belga hatóságok összeállítottak egy mintát olyan biztosítókból, amelyek megfeleltek az alábbi kritériumoknak: (a) európai szereplők, (b) a hitelbiztosítás a fő tevékenységi köriük, (c) főleg a piacképes kockázati ágazatban tevékenykednek, de aktívak a nem piacképes kockázatok ágazatában is, kivéve azokat a vállalatokat, amelyek állami támogatást kapnak vagy 2004 után alakultak, vagy a mintában szereplő vállalatok leányvállalatai. A mintában 11 biztosító szerepel. A belga hatóságok szerint a főleg a piacképes kockázatok ágazatában aktív hitelbiztosító vállalkozások esetében az átlagos ROE 6-7,5 % a kérdéses időszakról függően (tehát a válság éveivel vagy azok nélkül). Ennek a 11 biztosítónak az átlagos ROE mutatója 2004-ben 7,8 % volt a három referencia piaci szereplő átlagos 13,3 %-os ROE mutatójához képest (lásd 6. táblázat).

⁽³⁶⁾ Tőkepiaci árfolyamok modellje (CAPM).

Belgium által benyújtott nyereségességi viszonyítási alap a hitelbiztosítókhoz

A piacképes ROE összeméréséhez szükséges minta meghatározásának módszertana		ROE, (%) 2000-09, százalék																	
		Vállalatok	Vállalati központ	A piacképes kockázatot becsült részese-dése (%)	Bruttó díjak millió euró, 2004	ROE											Átlagok		
1999	2000					2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001-04	2003-04	2001-09		
• Olyan hitelbiztosítók, amelyek az ICISA és a Berne Union tagjai (4)	115	Cesce	Spanyolország	60	51 (5)			2,3	5,2	7,3	6,0	3,5	8,3	2,3	- 24,0	10,4	4,1	4,5	1,8
		KUKE	Lengyelország	60	7			- 9,0	0,5	1,9	5,5	7,9	4,9	5,3	8,1	- 14,6	- 0,3	3,7	1,2
• Európai hitelbiztosítók (7)	47	COSEC	Portugália	90	37			1,5	1,7	- 5,1	8,1	7,3	2,2	6,0	- 9,0	1,8	1,5	1,5	1,6
		Prisma	Németország	100	36	0,0	4,8	6,8	4,7	5,6	9,3	12,9	17,1	9,5	15,9	7,6	6,6	7,5	9,9
• Olyan vállalatok, amelyeknek a hitelbiztosítás a fő tevékenysége, és amelyek főleg a piacképes kockázatok terén aktívak (1)	19	Crédito y Caución	Spanyolország	100	341	9,0	13,7	14,3	16,0	21,1	17,6	14,3	13,7	15,2	53,7	0,5	17,3	19,4	18,5
		Baez	Bulgária	60	0,5						4,7	8,7	5,3	11,5	10,6	14,2	4,7	4,7	9,2
• Azon vállalatok kizárása, amelyek állami támogatást kapnak (azaz SACE és SACE BT)	16	Garant	Ausztria	50	4						- 7,3	- 5,6	0,6	1,3	3,2	-10,7	-7,3	-7,3	-3,1
		Mehib	Magyarország	90	6 (5)				0,2	0,8	2,2	0,8	-2,3	0,4	5,7	8,2			

A piacképes ROE összeméréséhez szükséges minta meghatározásának módszertana		ROE, ⁽²⁾ 2000-09, százalék																			
		Vállalato- k	Vállalati központ	A piackép- es kockáz- at becsült részesé- dése ⁽³⁾ %	Bruttó díjak millió euró, 2004	ROE											Átlagok				
1999	2000					2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001- 04	2003- 04	2001- 09				
Szűrési kritériumok	Minta mére- te	• A 2004 után alapított válla- latok és/vagy egy másik, már a listán szereplő vállalat leány- vállalatainak kizárása	11	Atradius	Hollandia	90	1079			1,8	- 17,5	3,4	10,1	16,8	14,5	19,4	- 22,1	- 12,5	- 0,5	6,8	1,5
				Euler Hermes:	Francia- ország	96	1567		13,7	13,2	16,7	14,5	18,4	17,7	17,3	21,8	4,5	1,3	15,7	16,4	13,9
				COFACE	Francia- ország	83	903	11,3	11,8	9,2	3,2	13,2	11,5	13,4	11,2	15,1	3,7	- 15,0	9,3	12,4	7,3
				Átlag ⁽⁶⁾				11,0	5,0	3,4	7,0	7,8	8,9	8,4	9,8	4,6	-0,8	5,8	7,4	6,0	
				A 3 referencia szereplő ⁽⁶⁾ átlaga					8,1	0,8	10,4	13,3	16,0	14,3	18,8	-4,6	-8,7	8,2	11,9	7,6	
Hasonló méretű szereplők átlaga ⁽⁶⁾					3,1	4,7	5,3	5,8	6,2	6,2	6,4	8,0	2,2	4,7	5,5	5,3					

⁽¹⁾ Csak olyan szereplők kerültek kiválasztásra, akiknek a piacképes kockázati ágazat tekinthető a fő tevékenységüknek (tehát ez az ágazat meghaladja az 50 %-ot a díjak vagy a teljes kitettség tekintetében a rendelkezésre álló információk szerint)

⁽²⁾ Kiigazítva a káringadozási tartalékhöz

⁽³⁾ A közölt földrajzi információk alapján, pl. kitettség, díjak (vállalatonként eltérő)

⁽⁴⁾ Hitelbiztosítók nemzetközi szövetségei

⁽⁵⁾ Nettó díjak

⁽⁶⁾ Nem súlyozott átlag

⁽⁷⁾ 2004-ben vagy röviddel azt követően

- (88) A belga hatóságok szerint a piacképes kockázatokkal kapcsolatos üzleti tevékenységnek a káringadozási tartalék előtti várható nyereségessége (a káringadozási tartalék előtti ROE) a belga hatóságok által 2011-ben újraszámított pénzügyi előrejelzések alapján az 1B forgatókönyv szerint (lásd 5. táblázat) összhangban áll azzal a nyereségességgel, amelyet egy magánbefektető elvárt volna 2004-ben (a belga hatóságok becslései a CAPM modell segítségével kiszámított tőkeköltségen és a hitelbiztosítók referenciaértékként alkalmazott nyereségességén alapulnak; lásd (86), illetve (87) preambulumbekendések).

A könyvelés különválasztása

- (89) A Bizottságnak a nyitó határozatban kifejezett azon kérésére, hogy tartsák be az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontját, amely külön kezelést és könyvelést ír elő a piacképes és a nem piacképes kockázatok biztosításához, a belga hatóságok azt válaszolták, hogy a könyvelés ilyen különválasztására nincs szükség. 2005. január 1. után a rövid lejáratú tevékenységeket (piacképes és nem piacképes kockázatok) a Ducroire/Delcredere-en belül folytatták a meglévő tevékenység átadása részeként. A belga hatóságok szerint nem szükséges külön könyvelést vezetni, mert a Ducroire/Delcredere már nem kap állami támogatást, még a nem piacképes kockázati ágazatban végzett tevékenységéhez sem.

V. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

V.1. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS MEGLÉTE

- (90) Amennyiben a Szerződések másképpen nem rendelkeznek, az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.
- (91) A Bizottságnak első lépésben értékelnie kell a kérdéses intézkedéseket, és meg kell állapítania, hogy azok állami támogatásnak minősülnek-e az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében. Következésképpen az alábbi szakaszokban a támogatást meghatározó különböző kritériumok vonatkozásában elemzi az intézkedéseket.

V.1.1. Az előny megléte

V.1.1.1 Állami garanciából (1. intézkedés) és a piacképes kockázatok javára az ONDD-n belül történő lehetséges belső forrásáthelyezésekből (2. intézkedés) eredő előny megléte

- (92) Az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 3.1 és 3.2 pontja értelmében az exporthitel-biztosítással foglalkozó vállalkozásoknak nyújtott állami kezességvállalások valószínűleg pénzügyi előnyhöz juttatják a kedvezményezetteket a versenytársaikkal szemben. Ezért a 2011. február 23-án indított vizsgálat (lásd (26) preambulumbekendés) elsősorban az ONDD számára a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységhez megítélt belga állami kezességvállalásra összpontosított.
- (93) 2003. szeptember 1-től egy olyan „kereskedelmi” számlát jelöltek ki az ONDD rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tevékenységéhez – beleértve a piacképes kockázatokot is -, amelyhez a belga hatóságok szerint az állam nem nyújtott kezességvállalást.
- (94) Mivel az ONDD nem vezetett külön könyvelést, amely lehetővé tette volna a piacképes és nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos biztosítási tevékenységek megkülönböztetését, a belga hatóságok azt a kérést kapták, hogy adjanak részletes adatokat az állami kezességvállalás azon részéről, amelyet 2003. augusztus 31-ig a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységekhez rendeltek hozzá. Bizonyítékkal kellett szolgálniuk arra vonatkozóan is, hogy ez a kezességvállalás valóban 2003. augusztus 31-én járt le, és nem akkor, amikor a Ducroire/Delcredere-t megalapították, tehát 2005. január 1-jén.
- (95) A belga hatóságok megerősítették, hogy az ONDD 1993-tól nem nyújt kockázati garanciát az 1. övezetben lévő adósoknak⁽³⁷⁾. 1993 után az ONDD üzleti tevékenysége kizárólag a nem piacképes kockázatokra terjedt ki. Piacképes kockázatokra az ONDD kizárólag kivételes esetekben nyújtott garanciát.

⁽³⁷⁾ Lásd lábjegyzet (21).

- (96) Mint azt a (34) preambulumbekzdés is leírja, Belgium kifejtette, hogy 2004 májusa előtt a piacképes kockázatokkal kapcsolatos üzleti tevékenység jelentéktelen volt az ONDD-n belül. Rámutattak, hogy az akkoriban garantált piacképes kockázatok százalékos aránya a piacképes és a nem piacképes kockázatok között fennálló kapcsolat miatt volt olyan alacsony. A bemutatott példa ⁽³⁸⁾ a következő: „Egy X biztosított személy árut értékesített az 1. övezetben működő A közvetítőnek, aki a 2. övezetben lévő B végső vásárlónak adta el azt. Az árut a legtöbb esetben közvetlenül a B végső vásárlónak szállították le. A biztosított X fél számlájának az A közvetítő által történő kifizetése de facto attól függött, hogy a B végső vásárló kifizette-e az A közvetítő számláját. A biztosított felek általában nem kaphattak garanciát másik hitelbiztosítótól, mert a kérdéses műveletek politikai kockázatnak voltak kitéve abban az országban, ahol a B végső vásárló működött.”
- (97) A belga hatóságok megerősítették, hogy e kockázatokra nem lehetett garanciát kapni más magán hitelbiztosítóktól.
- (98) Ami a (93) és (95) preambulumbekzdésekben leírt elemeket illeti, a becslések szerint ezeket a kockázatokot, bár elméletileg piacképesnek minősülnek (tekintettel az X biztosított exportőr és az A közvetítő között fennálló megbízási viszonyra), a gyakorlatban nem piacképesnek kell tekinteni az akkori piaci viszonyok miatt. Ezen kívül 2004 májusa előtt ezekre a kockázatokra az ONDD csak kivételes esetekben nyújtott garanciát, mert a díjnak (2000 és 2004 között) csak kevesebb mint [0-2 %]-át képviselték az ONDD rövid lejáratú portfóliójában (lásd (34) preambulumbekzdés)
- (99) A belga hatóságok arra nézve is bizonyítékkal szolgáltak, hogy az ONDD-nek a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységéhez nyújtott állami kezességvállalás 2003. szeptember 1-jén lejárt. Ez a kezességvállalás abban a pillanatban járt le, amikor a piacképes kockázatokot átvezették a kereskedelmi számlára; az ONDD éppen azért kapta meg az OCA ⁽³⁹⁾ engedélyét ehhez a számlához, mert arra nem terjedt ki az állami kezességvállalás. Az ONDD által saját számlára, állami kezességvállalás nélkül folytatott tevékenységeket meghatározó, 2003. szeptember 1-jén (a hatályba lépésének napján) kiadott királyi rendelet részletezi a számlán végrehajtandó műveleteket. A királyi rendelet ⁽⁴⁰⁾hatályba lépését követően a két évnél rövidebb lejáratú export kötvények által fedezett kockázatokra az 1939-es törvény 3. cikkének (2) bekezdése volt érvényes (az ONDD számlájára állami kezességvállalás nélkül végzett üzleti tevékenység).
- (100) A fentiek alapján tehát a Bizottság által a nyitó határozatban felvetett azon kételyeket, hogy az állami kezességvállalás miatt előnyt élvezett a piacképes kockázatokkal kapcsolatos biztosítási tevékenység, sikerült eloszlatni. Az ONDD számára a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységhez 2003 augusztusáig nyújtott állami kezességvállalás nem jelentett versenyelőnyt a versenytársakkal szemben, mivel ténylegesen nem is létezett piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenység. Ráadásul nem is történt kísérlet arra, hogy kialakítsanak tényleges piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet az állam kezességvállalása mellett. Azt a következtetést is le lehet vonni, hogy a rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos teljes üzleti tevékenység 2003. szeptember 1-től már nem részesedett az állami kezességvállalás előnyeiben.
- (101) Az ONDD-n belül nem történt belső forrásáthelyezés a piacképes kockázatok javára, mivel ezen a területen gyakorlatilag nem folyt üzleti tevékenység. Nem is tettek kísérletet arra, hogy a nem piacképes kockázati tevékenységből történő forrásáthelyezéssel tényleges piacképes kockázati tevékenységet alakítsanak ki (lásd (98) preambulumbekzdés). Következésképpen semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt, hogy forrásáthelyezés történt volna a piacképes ágazatba az ONDD-n belül, vagy az ONDD bármilyen előnyhöz jutott volna ilyen átvezetések eredményeképpen.
- (102) Ebből az következik, hogy az 1. és a 2. intézkedés nem biztosít semmilyen előnyt az EUMSZ 107. cikke értelmében. Következésképpen nem is minősülnek állami támogatásnak.
- (103) Ennél fogva a támogatást meghatározó egyéb kritériumokat (állami források, szelektivitás, a verseny torzulása) nem elemezzük az 1. és a 2. intézkedéshez az alábbi szakaszokban.

⁽³⁸⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011.február 24-i határozatához” c. dokumentum 13-14. oldalát.

⁽³⁹⁾ A 73/239/EGT tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének (d) pontja alapján (amely akkor hatályban volt) az ONDD-nek nem volt szüksége az OCA engedélyére egészen addig, ameddig a tevékenysége a belga állam kezességvállalását élvezte. Azzal, hogy a „kereskedelmi” számlán keresztül továbbra is végeztek olyan tevékenységet, amely nem részesült a belga állam kezességvállalásában, az ONDD már nem élvezte a 2. cikk (2) bekezdésének (d) pontjában meghatározott mentességet, és az OCA engedélyt kellett kérnie.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott dokumentum 15. oldalát.

V.1.1.2 A Ducroire/Delcredere számára végrehajtott tőkeallokációból eredő előny megléte (3. intézkedés)

Annak megállapítása, hogy a Ducroire/Delcredere számára végrehajtott tőkeallokáció támogatásnak minősül-e

(104) A nyitó határozat szerint (lásd (27) és (28) preambulumbekzdés), az alábbi két összeget le kell vonni a Ducroire/Delcredere számára nyújtott eredeti tőkeallokációból, mivel ezek nem minősülnek támogatásnak:

(a) a tőkének az a része, amely a nem piacképes kockázatok biztosítását támogatja (első kizáró kritérium);

(b) a tőke azon része, amely már az ONDD-n belül is a piacképes kockázatok biztosítását támogatta, és amelyet egyszerűen átvezettek a Ducroire/Delcredere számára a megfelelő biztosítási tevékenységgel együtt. Itt csak annyi történt, hogy megváltozott a jogi formája egy meglévő gazdasági tevékenységnek a hozzá tartozó tőkével együtt. A Banque Postale ⁽⁴¹⁾ létrehozásával kapcsolatban hozott határozatban követett módszer alapján az ilyen tőkeáthelyezés nem biztosít új előnyt a kérdéses gazdasági tevékenységhez, ezért nem is tekinthető támogatásnak (második kizáró kritérium).

(105) A nyitó határozatban kidolgozott módszerrel összhangban a Bizottságnak először ezt a két kizáró kritériumot kellene alkalmaznia.

(106) Belgium azonban felhozott egy olyan érvt a második kizáró kritérium alapján, amely, amennyiben helytálló, lehetővé teszi a teljes 3. intézkedés támogatásnak történő minősítésének azonnali kizárását. A Bizottság tehát először bemutatja, hogy ez az érv nem állja meg a helyét, és csak ezt követően alkalmazza a nyitó határozatban meghatározott két kizárási kritériumot.

Belgium azon állításának elutasítása, hogy a teljes 150 millió euró a 2004-ben átadott üzleti tevékenységhez kapcsolódott.

(107) A nyitó határozatra válaszul Belgium előnyére próbálta fordítani és továbbítte a második kizáró kritériumot, amely szerint az a tőke, amely az ONDD-n belül már a Ducroire/Delcredere-nek 2005. január 1-jén történő átadás előtt is támogatta a meglévő piacképes üzleti tevékenységet, nem minősül támogatásnak. Még pontosabban ez azt jelenti, hogy Belgium véleménye szerint a Ducroire/Delcredere-nek allokált 150 millió euró összegű eredeti tőke teljes egésze gazdasági tőkének minősül, mely a rövid lejáratú biztosítási üzleti tevékenységhez kapcsolódik (**piacképes és nem piacképes**). Belgium úgy látja, hogy a Ducroire/Delcredere 150 millió eurós kezdőtőkével történő létrehozása egyszerűen egy meglévő vállalkozás és a hozzátartozó tőke jogi formájának a módosítását jelentette. Ez azt jelenti, hogy az eredeti tőkeallokáció egyetlen része sem minősült támogatásnak. Belgium tehát fenntartja azt az álláspontját, hogy nem szükséges azt ellenőrizni, hogy ezt a tőkét később hogyan használta fel a Ducroire/Delcredere (tehát hogy piacképes vagy nem piacképes kockázatokhoz használta-e – első kizáró kritérium), mivel ez a tőke nem minősült támogatásnak.

(108) Állításuk alátámasztása érdekében a belga hatóságok hangsúlyozták, hogy a Ducroire/Delcredere számára nyújtott 150 millió eurós tőkejuttatás már 2005 elejétől kezdve szükséges volt. A belga hatóságok ezt a szintű tőkésítést azoknak az „aktuális szabványoknak” az alapján igazolták, amelyeket a Szolvencia II irányelv átvétele keretében dolgoztak ki ⁽⁴²⁾ (az úgynevezett „standard” módszer olyan technikai paramétereknek megfelelően, amelyeket például a hatástanulmányban – Belgium számára „QIS 5” – határoztak meg 2011 márciusától) a Ducroire/Delcredere minden kockázatához, kivéve a politikai kockázatokat, amelyek esetében belső modellezést alkalmaztak annak megállapítására, hogy mekkora tőke szükséges a kockázatok fedezésére. Ahogyan a 2. táblázat „Szolvencia II a politikai kockázatok belső modellezésével” szakasza mutatja, [125-150] milliós eurós tőkére volt szükség a 2009-ben várható tevékenység fedezésére.

⁽⁴¹⁾ Lásd a Bizottságnak az N 531/2005 ügyben, „A Banque Postale létrehozásával és működésével kapcsolatos intézkedések” 2005. december 21-én hozott határozatát (HL C 21., 2006.1.28., 2. o.), mely az alábbi címen érhető el: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids_comp-2005/n531-05.pdf

⁽⁴²⁾ Lásd 28. lábjegyzet.

- (109) A Bizottság megjegyzi, hogy az „átadott tevékenységekhez kapcsolódó tőke” koncepcióját a Bizottság 2005. december 21-i, „A Banque Postale létrehozásával és működésével kapcsolatos intézkedések”⁽⁴³⁾ című határozata definiálja. Abban az esetben úgy látták, hogy az áthelyezés nem tartalmazott új tőkét, mivel csak a La Poste pénzügyi szolgáltatási tevékenységéhez kapcsolódó saját forrásokat adták át az újonnan létrehozott jogi személynek, a „La Banque Postale”-nak. Ez tehát kizárólag saját forrás volt, ami már létezett, és amelyet már korábban is egyértelműen az átadott eszközökhöz, jogokhoz és kötelezettségekhez allokáltak. Így az elemzés tárgya az a tőke volt, amelyet már korábban is hivatalosan hozzárendeltek az átadott üzleti tevékenységhez, és nem annak a tőkének a becslése, amelyet az új vállalkozás számára juttatni kellett volna a jövőbeni fejlődése támogatásához.
- (110) Mint korábban kifejtettük, a Ducroire/Delcredere-nek átadott rövid lejáratú (piacképes és nem piacképes) kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet az ONDD-n belül 2003. szeptember 1. óta a kereskedelmi számlán vezették. Ehhez a számlához [45-70] millió eurós tőkét rendeltek hozzá. Ezen kívül, mint a (99) preambulumbekzdés is leírja, az ONDD konkrétan és kizárólag a kereskedelmi számlára (és a hozzátartozó [45-70] millió eurós tőkére) kapott engedélyt a nemzeti biztosítási felügyeletről (OCA). Az OCA szabályai és felügyelete *inter alia* kiterjedtek a szolvencia szabályok betartására is (minimális garancia alap, szavatoló tőke)⁽⁴⁴⁾. Ennek megfelelően az akkor érvényben lévő prudenciális szabályok alapján a kereskedelmi számlához rendelt rövid lejáratú tevékenységeket megfelelően tőkésítették.
- (111) Ebben a vonatkozásban a Bizottság megjegyzi, hogy a 2004. április 20-i belső feljegyzés szerint⁽⁴⁵⁾, mely alapján meghozták a döntést a Ducroire/Delcredere létrehozásáról és a 150 millió eurós tőkejuttatásról, a szigorúan a rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tevékenységhez hozzárendelt tőke a kereskedelmi számlán vezetett tőke plusz a 16 hónapos időszak nyeresége volt (2003. szeptember 1-től 2004. december 31-ig), melyet [0-5] millió euróra becsültek. A feljegyzés kimondja, hogy „a vállalat 150 millió eurós tőkéjéből [45-70] millió euró a kereskedelmi számláról származó saját források átvezetéséből származott”. A Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy amikor megszületett a döntés a Ducroire/Delcredere létrehozásáról, az a tőkeösszeg, amit hivatalosan a rövid lejáratú tevékenységekhez rendeltek hozzá 2004. december 31-én [45-75] millió eurót tett ki ([45-70] millió euró plusz a [0-5] millió eurós becsült nyereség). Ennélfogva csak ez a [45-75] millió eurós tőkeáthelyezés minősült olyan tőkerésznek, amelyet már az ONDD-n belül is a rövid lejáratú kockázati tevékenységhez rendeltek hozzá, és amelyet egyszerűen átadtak a Ducroire/Delcredere-nek. Ez az átvezetés tehát nem minősíthető új előnynek a tevékenység szempontjából, és ezért nem is tekinthető támogatásnak.
- (112) A Bizottság tehát nem fogadja el Belgium azon állítását, hogy a 150 millió eurós eredeti tőkeösszeg teljes egésze olyan tőke, amelyet egyszerűen átvezettek, és amelyet már az ONDD-n belül is az átadott tevékenységhez rendeltek, ezért nem tekinthető előnynek. A Bizottság véleménye szerint a [45-75] millió euró és a ténylegesen jegyzett 150 millió euró közötti különbség ezért további tőkének minősül, ami új előnyt jelent a tevékenység számára.
- (113) Ugyanakkor a Bizottság megjegyzi, hogy azokból a 2004. évi belső feljegyzésekből, amelyek alátámasztották az ONDD azon döntését, hogy a Ducroire/Delcredere-nek 150 millió eurós tőkét adjon (amely nagymértékben meghaladja a kereskedelmi számlához rendelt [45-75] millió eurót), az derül ki, hogy az ONDD többféle forgatókönyvet is fontolóra vett az üzlet **növekedése** tekintetében a jövőbeni Ducroire/Delcredere számára. A 150 millió eurós tőkeigényt tehát a Ducroire/Delcredere tevékenységének jövőbeni növekedésével kapcsolatos hipotézisek alapján állapították meg. Levonható tehát az a következtetés, hogy a belga hatóságok hozzáállása az volt, hogy az általános előny meglétét megállapító elemzés köréből teljes egészében kizárták azt a tőkét, amelyre az új vállalkozásnak feltehetően szüksége lesz a jövőbeni fejlődéséhez. Ez a hozzáállás nem fogadható el. Kizárólag az a tőke nem minősül új előnynek, amelyből az átadott tevékenységek már a meglévő jogi személyen belül is hivatalosan részesedtek (rövid lejáratú biztosítási tevékenység az ONDD-n belül), mivel így a kérdéses tevékenységek már korábban is részesedtek belőle. Másképpen fogalmazva, minden további tőke új előnynek minősül, mivel a kérdéses tevékenység nem részesedett ebből a tőkéből az átadás előtt. A Ducroire/Delcredere létrehozására és a 150 millió euró összegű tőke hozzárendelésére vonatkozó döntés tehát nem tekinthető egy meglévő tevékenység jogi formájában bekövetkező egyszerű változtatásnak, melynek keretében egyszerűen áthelyezték az átadott tevékenységhez allokált tőkét. Így tehát irreleváns a belga hatóságok azon állítása, hogy 2004-től kezdve arra lehetett számítani, hogy a Ducroire/Delcredere-nek 2009-ben már 150 millió eurós tőkére lesz szüksége az üzleti tevékenységének várható növekedése alapján. A belga hatóságok semmilyen formában nem bizonyították azt, hogy ezt a 150 millió eurós tőkét már hozzárendelték volna a rövid lejáratú tevékenységekhez az ONDD-n belül a Ducroire/Delcredere-nek történő átadás előtt, és hogy ez a 150 millió eurós tőke így nem minősül új előnynek ezen tevékenységek számára.

⁽⁴³⁾ Lásd 10. lábjegyzet.

⁽⁴⁴⁾ A belga hatóságok 2011. június 1-i észrevételeit lásd a 4. mellékletben.

⁽⁴⁵⁾ Lásd az említett feljegyzés 62. és 70. oldalát (melyet a belga hatóságok 2011. június 1-i észrevételeinek 8. mellékleteként nyújtottak be).

- (114) Csak másodlagosan, még ha az üzleti tevékenység várható növekedését támogató tőke releváns értékelési szempontja is lenne a jelen elemzésnek (amelyet a Bizottság vitat), a Bizottság akkor is a következő észrevételeket tenné:
- (a) Először is, a 2004. évi pénzügyi előrejelzések csak a 2005-2007-es időszakra vonatkoztak. Ennek megfelelően, még ha az üzleti tevékenység növekedéséhez szükséges tőke releváns kritérium is lenne a jelen elemzésben (melyet a Bizottság vitat), akkor sem lehetne elfogadni, hogy ez a 2009. évi várható tevékenységen alapuljon, mivel ezt a tevékenységi szintet fel sem becsülték 2004-ben.
 - (b) Másodszor, a Szolvencia II irányelv módszertana a politikai kockázatok belső modellezésével együtt, amelyet Belgium javasolt a szükséges tőke becslésére, nem elfogadható. Ez a módszer nem szerepelt azokban a 2004. évi belső feljegyzésekben, amelyek alapul szolgáltak az ONDD Igazgatótanácsának 2004. április 20-i döntéséhez, mellyel létrehozta a Ducroire/Delcredere-t, és juttatott neki egy bizonyos tőkeösszeget, mert ez a módszer akkor még nem létezett (sőt 2014. január 1. előtt nem is fog hatályba lépni). Az ONDD 2011-ben alkalmazta először ezt a módszert, és azóta is fejlesztik. Ebből következik, hogy a politikai kockázatok belső modellezését még nem érvényesítette a belga biztosítási felügyelet, ellentétben a Szolvencia II irányelv követelményeivel⁽⁴⁶⁾. Egy olyan módszertan használata, amely 2004-ben még nem is létezett, mint például a Szolvencia II, és amelyhez számos számítási paramétert és megvalósítási menetrendet még nem is véglegesítettek (még a QIS fázisban vannak) nem megfelelő. Az az elgondolás, hogy a Ducroire/Delcredere számára 2005-ben, a megalapításakor szükséges tőkét, mellyel folytatná az ONDD-ben már korábban meglévő tevékenységet, annak alapján kellene meghatározni, hogy mit mond az a Szolvencia II irányelv, ami akkor még nem is létezett, és amihez a felügyeleti hatóságok még csak átmeneti megoldásokat terveztek, túlzásnak nevezhető. Ezen kívül minden egyéb következtetés levonása egyenértékű lenne azzal, hogy nem fogadják el a kereskedelmi számlán ([45-70] millió euró) lévő tőke (szavatoló tőke)⁽⁴⁷⁾ felügyelet által történő jóváhagyását, holott a felügyelet akkor úgy látta, hogy ez a tőke elegendő az érvényben lévő prudenciális szabályok alapján.
- (115) Az ONDD 2004. április 20-án üléselő Igazgatótanácsa másik módszert, mégpedig a Cooke-mutatót alkalmazta a Ducroire/Delcredere tőkeigényének meghatározására, miközben figyelembe vette azt az igényt is, hogy a vállalatnak a versenytársak szemében is hitelképesnek kell lennie. A számításokban használt ráta nem 8 %, mint ahogyan azt a Bázeli I. egyezmény szabályai előírják, hanem 10 %. Így a 2004-ben készített tőkeigény számítások 2 %-os biztonsági puffert tartalmaztak. Meg kell jegyezni, hogy a 2004 végére ily módon kiszámított tőke 66 millió eurót tett ki⁽⁴⁸⁾, így jóval elmarad a 150 millió eurós jegyzett tőkétől.
- (116) Ami a Cooke-mutatónak a tőkeigény számításához történő használatát illeti, a Bizottság a nyitó határozatában bírálta azt, hogy banki szabályokat (például a Cooke-mutatót) alkalmaznak a hitelbiztosítókra, mivel számos különbség áll fenn a hitelbiztosítók és a bankok által vállalt kockázatok között (lásd a nyitó határozat (90) preambulumbekendését). Ebben a vonatkozásban Belgium nem bizonyította, hogy a bázeli szabályokat (Cooke-mutató) – amelyek a törvény szerint **kizárólag** a bankszektorra vonatkoznak – a gyakorlatban a hitelbiztosítókra is alkalmaznák, vagy a minősítő ügynökségek vagy a biztosítókat felügyelő szervek ajánlanák erre.
- (117) Az ONDD-ről szóló 1939. évi törvény 8. cikkének alkalmazásával kapcsolatban a belga hatóságok megerősítették, hogy ez a törvény nem vonatkozik a Ducroire/Delcredere-re. Ráadásul ez a cikk csak az állami kezességvállalást élvező saját számlás ONDD tevékenységekre és az állam számlájára végzett tevékenységekre vonatkozik.
- (118) Noha Belgium a Standard & Poor módszerére hivatkozik, amely akkor már létezett a hitelbiztosítók tőkeigényeinek meghatározására, meg kell jegyezni, hogy a belga hatóságok nem nyújtottak be ezzel a módszerrel készített tőkebecslést. Az ONDD sem alkalmazta ezt a módszert 2004-ben.

⁽⁴⁶⁾ A CBFA (2011. márciusi) Szolvencia II QIS 5 jelentése kimondja a 17. oldalon, hogy nagyon kevés résztvevő tudott információt adni a használatukról és a belső modellek jellemzőiről, mert ezek a modellek még fejlesztési fázisban vannak. Ezen kívül a CBFA úgy határozott, hogy ebben a fázisban még nem von le következtetéseket. Ez azt jelenti, hogy bizonyos kockázatok esetében még a magán biztosító társaságok is nehezen tudnak belső modelleket kialakítani a szükséges tőkeigények kiszámításához.

⁽⁴⁷⁾ Lásd a belga hatóságok 2011. június 1-i észrevételeinek 4. mellékletének 11. és 13-16. oldalát.

⁽⁴⁸⁾ A 2004-ben használt módszer alapján számítva, a 2004 végére jelzett nettó kötelezettségvállalások alapján. A számításokhoz használt adatok a belga hatóságok 2011. június 1-i észrevételeinek 13. mellékletének 16. oldalán láthatók.

- (119) Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy a Ducroire/Delcredere várható növekedéséhez szükséges tőke releváns kritériuma a jelen elemzésnek (mely tény a Bizottság vitatja), a belga hatóságok nem szolgáltak újabb bizonyítékkal annak igazolására, hogy a Ducroire/Delcredere-nek átadott rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tőkeigénynek nagyobbak kellett lennie, mint az ONDD kereskedelmi számláján 2004 végén rendelkezésre álló tőke.
- (120) Ebben a szakaszban a Bizottság bebizonyította, hogy el kellett utasítana a belga hatóságok azon állítását, hogy az első 150 millió eurós tőke Ducroire/Delcredere-nek történő allokálása 2004-ben csak annak a tőkének az átvezetése volt, amelyet már korábban hozzárendeltek az ONDD-n belül folyó rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tevékenység támogatásához. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ONDD-n belül a tevékenység Ducroire/Delcredere-nek történő átadása előtt a rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tevékenység támogatásával kapcsolatos tőke összege [45–75] millió euró volt, ezért [75–100] millió eurós további tőkét allokáltak ehhez a tevékenységhez.
- (121) Most pedig meg kell vizsgálni a nyitó határozatban leírt két kizáró kritérium alkalmazását. Először a második kizáró kritériumot vizsgáljuk meg.

A Ducroire/Delcredere tőkéjének az a része, amely már az ONDD-n belül is támogatta a piacképes kockázatok biztosítását, és amelyet egyszerűen átadtak a Ducroire/Delcredere-nek a megfelelő biztosítási tevékenységekkel együtt (a második kizáró kritériumot a nyitó határozat írja le részletesen).

- (122) A (111) preambulumbekzdésben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az ONDD-n belül [45–75] millió eurós tőkét allokáltak a rövid lejáratú kockázatokhoz kapcsolódó tevékenységhez 2004. december 31-én. A második kizáró kritérium alkalmazásához ezért meg kell becsülni, hogy a rövid lejáratú kockázati tevékenységhez 2004 végén allokált [45–75] millió euróból mennyi vonatkozott a piacképes kockázatokra ⁽⁴⁹⁾. Mint fent leírtuk, ezek a piacképes kockázatok kizárólag olyan kockázatokból álltak, amelyek az Európai Unióhoz 2004-ben csatlakozott tíz tagországban működő adósokhoz tartoztak.
- (123) Ahogyan fent is leírtuk, az a kereskedelmi számla, amely 2004 végén [45–75] millió eurós tőkét tartalmazott, nem tartalmazott további külön számlákat, amelyek lehetővé tették volna, hogy pontosan azonosítsák a kizárólag a piacképes kockázatokra vonatkozó tevékenységet támogató tőkét. Ezért becsléssel kell megállapítani a [45–75] millió EUR azon részét, amely úgy tekinthető, hogy a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet támogatja.
- (124) A felügyeleti hatóságnak 2004-ben benyújtott adatok szerint a nettó kötelezettségvállalások összege 141,6 millió EUR volt a tíz új tagországgal kapcsolatos kockázatokra, és 661,4 millió EUR volt minden rövid lejáratú export kötvényre 2004 végén ⁽⁵⁰⁾. A [45–75] millió eurónak a nettó kötelezettségvállalások alapján történő arányos lebontása alapján tehát úgy tekinthető, hogy [10–25] millió EUR tartozott a tíz új tagállamhoz kapcsolódó kockázatokhoz már az előtt, hogy átvezették az ONDD kereskedelmi számlájáról a Ducroire/Delcredere-nek.
- (125) A Bizottság megjegyzi, hogy a tőkének a nettó kötelezettségvállalások szerint történő elosztása összhangban áll az ONDD által 2004-ben követett módszerrel ⁽⁵¹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Ahogyan azt a (140) preambulumbekzdés leírja, a másik módszer az lenne, hogy a [45-75] millió eurós összeg teljes egészét kizárjuk. Ahhoz azonban, hogy ki tudjuk számítani a tőkének azt a részét, amely a piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet támogatja a [75–100] millió eurós további tőkén belül, le kell bontani a korábban is létező tőkét piacképes és nem piacképes kockázatokra. Ez annak a ténynek köszönhető, hogy a piacképes és a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységeket támogató tőke különválasztása a teljes tőkére vonatkozik (lásd 2. táblázat és (135) preambulumbekzdés).

⁽⁵⁰⁾ Ezeket az adatokat úgy nyerték, hogy megszorozták a 2004. év végi kötelezettségvállalásokat a megőrzési aránnyal (vagy 100 % mínusz a viszontbiztosítási cesszió aránya). Az adatok annak a dokumentumnak a 13. mellékletéből (A CBFA-nak benyújtott 2005., 2006. és 2007. évi pénzügyi terv) származnak, amelyet a belga hatóságok 2011. június 1-jén nyújtottak be (Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához).

⁽⁵¹⁾ Mint korábban jeleztük, az ONDD által 2004-ben a Ducroire/Delcredere tőkeigényének megállapítására használt módszer a nettó kötelezettségvállalások összegén alapult, melyet megszoroztak egy bizonyos százalékkal (Cooke-mutató). E módszer alkalmazása során az ONDD nem tett különbséget az Unióhoz 2004-ben csatlakozott tíz országban található adósokkal kapcsolatos kockázatokkal és más, nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos nettó kötelezettségvállalások között. Következésképpen, az arányos számításhoz alkalmazott módszer használata, mely a nettó kötelezettségvállaláson alapult (a cesszió után) összhangban áll az ONDD által követett módszerrel.

- (126) A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a belga hatóságok és az ONDD/Ducroire/Delcredere következetesen fenntartották az eljárás alatt azt, hogy a nem piacképes kockázatok esetében egy adott összeg biztosításához nagyobb tőke szükséges, mint a piacképes kockázatok esetében. Ezért a [10–25] millió eurós összeg inkább felső határt jelent, nem pedig alsó határt. A Bizottság azonban úgy látja, hogy ésszerű ennek a számnak a fenntartása, mivel összhangban áll az ONDD által is 2004-ben követett módszerrel.
- (127) A Bizottság ebből azt a következtetést vonja le, hogy az eredeti 150 millió eurós tőkeösszegeből [10–25] millió euróról lehet elmondani, hogy nem minősül előnynek a piacképes kockázati tevékenység számára, mert már az ONDD-n belül is támogatta ezt a tevékenységet ⁽³²⁾. Ebben az esetben egyszerűen az történt, hogy megváltozott a gazdasági tevékenység és a hozzá tartozó tőke jogi formája. Ezért ennek a tőkének a kérdéses tevékenységgel együtt történő átadása a Ducroire/Delcredere számára nem minősül támogatásnak.
- (128) Ugyanezt a logikát kell alkalmazni arra a tőkeösszegre is, amely a Romániában és Bulgáriában található adósokkal kapcsolatos kockázatokhoz köthető. A Romániában és Bulgáriában található adósokkal kapcsolatos nem piacképes kockázatok 2007-ben átminősítették piacképes kockázatoknak, mivel ezek az államok csatlakoztak az Európai Unióhoz. Az a tőke tehát, amely ezeket a kockázatokot már akkor is támogatta, amikor azok még nem voltak piacképesek, nem minősülhet friss előnynek pusztán azon az alapon, hogy e kockázatok később piacképesé váltak. Ezért ezt a tőkét nem helyénvaló állami támogatásnak minősíteni.
- (129) Így a piacképesé vált nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tőke nem képezi részét az előny meglétét vizsgáló elemzésnek. A 2012. május 16-i észrevételeikben a belga hatóságok a Romániában és Bulgáriában található adósokkal kapcsolatos kockázatokhoz kapcsolódó tőkét [0–2] millió euróra becsülték, azon feltételezés alapján, hogy ezek a kockázatok 2005-ben piacképesek voltak. Másrészt nem készítettek becslést az ezen kockázatokhoz 2006. december 31-én kapcsolódó tőkéről. Mivel a kérdéses kockázatok 2005-ben valóban nem voltak piacképesek, a belga hatóságok valószínűleg alábecsülték az ezen kockázatokhoz rendelt tőkét. Az ONDD által a jelen eljárás részeként visszamenőlegesen létrehozott külön számlák (2012. május 16-i észrevételek) azt mutatják, hogy a nem piacképes kockázatokhoz rendelt tőke [0–5] millió euróval kevesebb volt 2007-ben, mint 2006-ban. Ez a csökkenés azzal magyarázható, hogy módosult a Romániával és Bulgáriával kapcsolatos kockázatok besorolása (2007-től piacképes kockázatnak minősülnek), de más tényezők, például a viszontbiztosítással kapcsolatos irányelvek változása is szerepet játszott benne. A rendelkezésre álló összes információ alapján indokolt azt feltételezni, hogy a Romániával és Bulgáriával kapcsolatos kockázatok a piacképesé válásuk előtt támogató tőke összege [0–5] millió EUR volt.
- (130) A fentiek fényében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy [10–25] millió EUR már 2005. január 1. előtt is támogatta a piacképes kockázatokot, ezért ennek a tőkének a kérdéses tevékenységgel együtt történő átadása nem minősülhet előnynek. Hasonlóképpen, [0–5] millió euró már akkor is támogatta a 2007. január 1-jén piacképesé vált kockázatokot (Románia és Bulgária), amikor azok még nem voltak piacképesek.

A nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet támogató tőkerész (a nyitó határozatban leírt első kizáró kritérium)

- (131) Mint fent leírtuk, [45–75] millió euró összegű tőke már az ONDD-nek történő átadásuk előtt is támogatta a rövid lejáratú kockázatokot (lásd (120) preambulumbekendés). Ebből a [45–75] millió euróból a fenti következtetés szerint felbecsülhető, hogy a piacképes kockázatok részesedése [10–25] millió euró volt. Ezek alapján a nem piacképes kockázatok aránya joggal becsülhető [35–50] millió euróra (beleértve [0–5] millió eurót a Bulgáriával és Romániával kapcsolatos kockázatokra, amelyek 2007-ben váltak piacképesé).
- (132) Ugyanazon okok miatt, amelyeket a (127) preambulumbekendés leír, mivel a teljes [45–75] millió EUR átvezetése (beleértve a nem piacképes kockázatok [35–50] millió euróra becsült részesedését) nem minősül előnynek, az utóbbit kihagytuk a támogatás meglétének vizsgálatából.
- (133) Következésképpen a Ducroire/Delcredere számára nyújtott 150 millió eurós eredeti tőkéből mindössze [75–100] millió EUR minősül további tőkének, azaz friss tőkének. Tehát csak ennek a [75 – 100] millió eurós tőkének a juttatása minősülhet előnynek (lásd (120) preambulumbekendés).

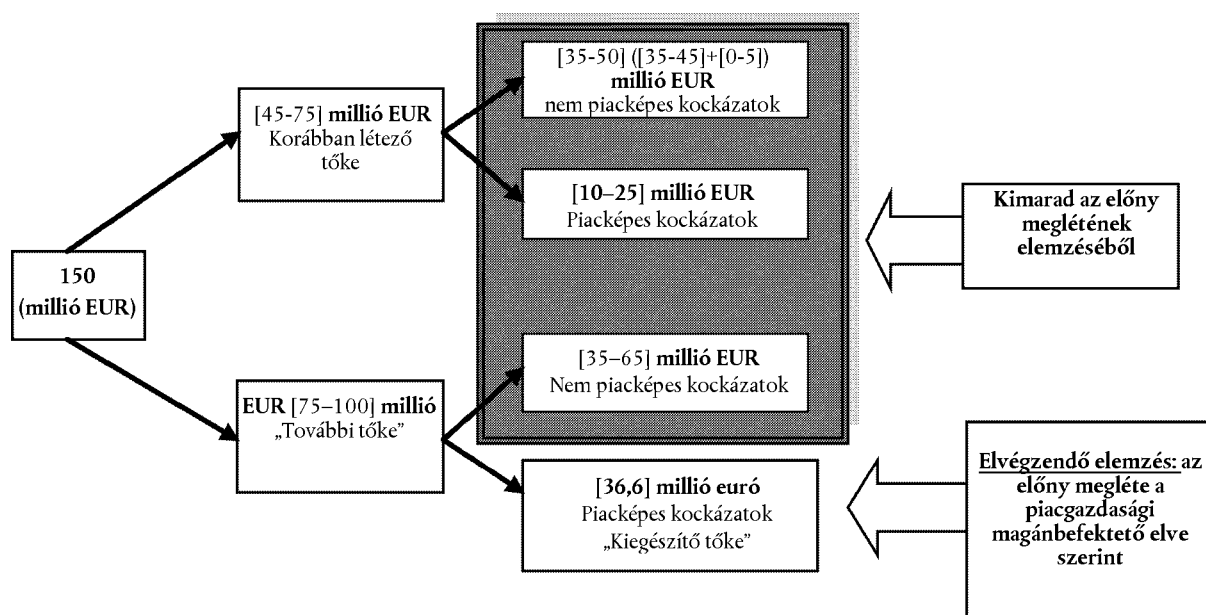
⁽³²⁾ Mint látható a táblázatból Table 1 és a (96)-(98)preambulumbekendésekből, ez a tőke csak olyan kockázatokot támogatt, amelyek az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott tíz országban letelepedett adósokhoz tartoztak, valamint egyéb, lényegében nem piacképes kockázatokot.

- (134) Mint a nyitó határozat (65) preambulumbekzdése rámutatott, a tagállamok szabadon támogathatják a nem piac-képes kockázatokkal kapcsolatos biztosítási tevékenységet, mivel a Bizottság véleménye szerint ezeknek a kockázatoknak nincs piacuk. Így tehát nem is torzulhat a más biztosítókkal fennálló verseny. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a Ducroire/Delcredere nem vezetett külön könyvelést a piacképes és a nem piacképes kockázati tevékenységekről. **Hivatalosan nem allokáltak tőkét a nem piacképes kockázati tevékenységhez.** A 150 millió eurós tőke egyetlen részét sem irányozták elő nem piacképes kockázatok finanszírozására. Ennek megfelelően egy pusztán formális megközelítés azt eredményezheti, hogy a [75–100] millió eurós további tőke egyetlen része sem zárható ki. Ez a módszer annál inkább indokolt lenne, mivel a külön számlák vezetésének kötelezettségét kifejezetten előírja az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontja, amely 1998 óta érvényben van. Világos azonban, hogy a Ducroire/Delcredere tevékenységének jelentős részét a nem piacképes kockázatok biztosítása tesz ki. Ezeket a kockázatokat a Ducroire/Delcredere nem tudta volna megfelelő tőke nélkül biztosítani. Ezért a [45–75] millió eurón felül (beleértve a nem piacképes kockázatokhoz tartozó [35–50] millió eurót is), a Bizottság egyetért azzal, hogy a tőkének azt a részét sem kell állami támogatásnak minősíteni, amelyről bizonyítható, hogy a nem piacképes kockázatok biztosítását támogatja.
- (135) A nyitó határozatban felkérték Belgiumot, hogy dolgozzon ki egy módszert annak meghatározására, hogy a Ducroire/Delcredere tőkéjének mely része támogatta a piacképes kockázati tevékenységet, és mely része támogatta a nem piacképes kockázati tevékenységet. A Bizottság ezen kérését követően a belga hatóságok a 2005–2011-es időszakra külön mérleget és eredménykimutatást nyújtottak be a piacképes és nem piacképes kockázati tevékenységre. A 2011. december 31-i nem piacképes kockázatok mérlege [70–110] millió eurós tőkét tartalmazott, a piacképes kockázatoké pedig [40–80] millió eurós tőkét. Noha a számlák különválasztása bizonyos hipotéziseken, valamint olyan adatokon alapul, amelyek csak részben igazolhatók a visszamenőleges rekonstrukcióval, a piacképes és a nem piacképes kockázati tevékenységek 2011. december 31-i tőkeszintjét elfogadhatónak tartja a Bizottság.
- (136) A Bizottság egyetért tehát azzal, hogy az állami támogatás kategóriájából ki kell venni [70–110] millió eurót, mert az de facto olyan tevékenységet támogat, amely az exporthitel-biztosításról szóló közlemény szerint nem vesz részt versenyben.
- (137) Így a rövid lejáratú nem piacképes kockázatokat támogató tőke a 2004. végi [35–50] millió euróról 2011. december végére [70–110] millióra nőtt, tehát [35–60] millió eurós növekedés történt. Mivel a nem piacképes kockázati tevékenységhez kapcsolódó [35–50] millió eurós összeg magában foglalja a Romániával és Bulgáriával kapcsolatos kockázatokhoz tartozó [0–5] millió eurót is, melyeket 2007-ben átminősítettek piacképesé, a nem piacképes kockázatokat támogató tőke bruttó növekedése [35–65] millió euró. Más szavakkal, a [75–100] millió eurós további tőkéből [35–65] millió euró de facto a nem piacképes kockázati tevékenységet támogatta.

A két kizáró kritérium alkalmazásával és a további tőke összegével kapcsolatos következtetés

- (138) [70–110] millió eurót azért nem minősítettek támogatásnak, mert úgy lehetett tekinteni, hogy ez az összeg a nem piacképes kockázati tevékenységet támogatta 2011. december 31-én (első kizáró kritérium). További [10–25] millió eurót azért nem minősítettek támogatásnak, mert úgy lehetett tekinteni, hogy nem jelent előnyt, mivel már azt megelőzően is támogatta a piacképes kockázatokat, hogy azokat átruházták a Ducroire/Delcredere-re 2004. december 31-én (második kizáró kritérium). Ezenfelül [0–5] millió eurót azért kell kizárni, mert már azt megelőzően is támogatta a Romániával és Bulgáriával kapcsolatos kockázatokat, hogy azok piacképesé váltak 2007. január 1-jén.
- (139) Következésképpen a 150 millió eurós eredeti tőkejuttatásból csak 36,6 millió euró minősíthető előnynek és állami támogatásnak az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében.
- (140) A 36,6 millió eurós eredményt úgy is megkaphatjuk, hogy **abból a 150 millió eurós eredeti tőkéből**, amelyet a Ducroire/Delcredere kapott, levonjuk (1) azt a [4 5-75] millió eurót, amely már a Ducroire/Delcredere-nek történő átadás előtt is támogatta a rövid lejáratú kockázatokat (beleértve a Romániában és Bulgáriában letelepedett adósokkal kapcsolatos kockázatra vonatkozó [0–5] millió eurót is, mely adósok 2007. január 1-jén piacképesé váltak); és (2) azt a további [35–65] millió eurót, amely de facto a nem piacképes kockázatokat támogatta. Így az eredmény **36,6 millió euró.**

(141) A tőke lebontásának elemzését az alábbi táblázat mutatja be:

(142) A Bizottság másodlagosan az alábbi észrevételeket teszi. A belga hatóságok azt állítják, hogy körülbelül 7–13 millió EUR kivételével (lásd 2. táblázat) a teljes 150 millió eurós tőkét implicit módon a nem piacképes kockázatokhoz rendelték hozzá 2004-ben. A fenti állítás alapján Belgium továbbra is fenntartja azt, hogy csak később (2007-ben és 2008-ban) rendelték hozzá a nem piacképes kockázatokhoz allokált eredeti tőke egy részét a piacképes kockázatokhoz. Belgium fenntartja tehát azt, hogy kizárólag ezek a tőkeáthelyezések minősülhetnek támogatásnak, és hogy a magánbefektetői tesztet ezekre az összegekre a *belső átvétel időpontjában* kell alkalmazni, nem pedig 2004-ben, az eredeti tőkejuttatás időpontjában. Ez az érvelés nem fogadható el.

(143) A Ducroire/Delcredere létrehozásakor és az azt követő években a 150 millió eurós tőkét hivatalosan soha nem rendelték hozzá sem a piacképes, sem a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységekhez. Ez a tőke szabadon felhasználható volt mind a piacképes, mind a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységekhez (tetszőleges arányban), a piaci lehetőségek és a Ducroire/Delcredere stratégiai döntései szerint. A tőkének a piacképes és a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységek között történő felosztása csak utólag, visszamenőlegesen jött létre a jelen eljárás keretében. A belga hatóságok által benyújtott 2004. évi dokumentumok nem mutattak semmilyen tőkefelosztást a különböző tevékenységek között. A Bizottság ezért nem ért egyet azzal, hogy a támogatás meglétének elemzéséből kimaradjon a Ducroire/Delcredere [75–100] millió eurós további tőkéjének egy része pusztán azért, mert akkoriban ezt az összeget a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenység támogatására is használhatták. Mint már jeleztük, a [75–100] millió eurós további tőkének csak az a része zárható ki a támogatás meglété vizsgálat elemzéséből, amely bizonyíthatóan a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet támogatta.

(144) Csak másodlagosan a Bizottság megjegyzi, hogy még ha el is fogadnánk Belgium azon érvelését, hogy a Ducroire/Delcredere eredeti tőkéjének egy részét a nem piacképes kockázatokhoz rendelték hozzá, ezért nem tartozhat az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, ez az érv csak akkor állná meg a helyét a 36,36 millió euróra, ha Belgiumnak sikerülne bizonyítania azt, hogy a nem piacképes kockázatokhoz allokált tőke nagyobb volt, mint [70–110] millió euró. (A 36,6 millió euró kiszámításához a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységet támogató [70–110] millió eurós összeget már levonták a 150 millió euróból.) Egyértelmű, hogy ekkora összeget soha nem rendeltek a nem piacképes kockázatokhoz 2004-ben, mivel a belső dokumentumokból az derül ki, hogy 100 millió euró elegendő volt minden rövid lejáratú kockázat fedezésére (mind a nem piacképes, mind a piacképes kockázatokra) 2007-ig.

A piacgazdaságban működő magánbefektető elvének alkalmazása

- (145) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak megállapításához, hogy egy intézkedés gazdasági előnyt nyújt-e, át kell gondolni, hogy hasonló körülmények között vajon egy piacgazdaságban működő, hasonló méretű befektető is ugyanilyen összegű tőkejuttatást alkalmazott volna ⁽⁵³⁾, különösen a befektetés időpontjában rendelkezésre álló információk és előre látható fejlemények alapján.
- (146) Jelen esetben azt kell megvizsgálni, hogy a 2004-ben nyújtott 36,6 millió eurós kiegészítő tőke elég nyereséges lett volna-e ahhoz, hogy meggyőzzön egy piacgazdasági magánbefektetőt. A kiegészítő tőke nyereségessége azonban nem vizsgálható a tőke egészétől függetlenül, mivel a kiegészítő tőke a 2004-ben jegyzett 150 millió eurós tőke mesterséges felosztásából származik. A 36,6 millió euróból származó bevételt nem lehet pontosan azonosítani. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy a szóban forgó 36,6 millió euróhoz a külön könyvelés hiánya miatt nem kapcsolhattak konkrét tevékenységből származó nyereséget. A Bizottság ezért úgy látja, hogy a magánbefektetői teszt helyes alkalmazása érdekében a teljes 150 millió eurós tőke várható nyereségességét kell vizsgálni, hogy az elegendő volt-e. Ha nem, azt a következtetést kell levonni, hogy a 36,6 millió euró előnynek minősül.
- (147) Csak másodlagosan, egy másik lehetőség az lenne, ha arányosított módszert alkalmaznának a teljes elért nyereségre, de ez ugyanezt az eredményt adná.
- (148) A Bizottság azt sem gondolja, hogy kizárólag a további [75–100] millió eurós tőke nyereségességét kellene vizsgálni, kizárva azt a [45–75] millió eurót, amelyet a rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos tevékenységhez rendeltek a Ducreire/Delcredere-nek történő átadás előtt. Az ONDD valójában dönthetett volna úgy is, hogy befektetési tőkét, mégpedig [45–75] millió eurót ⁽⁵⁴⁾. Ez a [45–75] millió euró tehát nem tekinthető elsüllyedt költségeknek.
- (149) Az alábbi preambulumbekkezdésekben a Bizottság bemutatja, hogy a 150 millió euró várható nyereségessége nem volt elegendő ahhoz, hogy meggyőzzön egy magánbefektetőt egy ilyen befektetés indokoltságáról. Másodlagosan azt is be fogja mutatni, hogy ha úgy tekintjük is, hogy a piacépes kockázati tevékenység lényegében részesedett a [45–65] millió eurós tőkéből (36,6 millió euró plusz [10–25] millió euró) és ezen konkrét tevékenység várható nyereségéből, a tevékenység várható nyereségessége így sem volt elegendő.
- (150) A piacgazdasági magánbefektető kritériumát **ex ante** kell alkalmazni. Annak megállapítására, hogy egy magánbefektető végrehajtott volna-e ilyen tőkejuttatást, az a legmegfelelőbb időpont, amikor a tőkejuttatást végrehajtják. A magánbefektetői kritérium értékelésekor nem szabad figyelembe venni a tőkejuttatást követő fejleményeket. Ezen felül, a piacgazdasági magánbefektető elvének való megfelelés azzal az *ex ante* üzleti tervvel bizonyítható, amelynek alapján a befektetési döntést meghozták ⁽⁵⁵⁾. A legújabb ítélkezési gyakorlat szerint ⁽⁵⁶⁾ egy tagállam csak a

⁽⁵³⁾ Ítélet a C 261/89 Olaszország kontra Bizottság [1991] ECR I-4437 sz. ügyben, 8. bekezdés; ítélet a C-278/92 és C-280/92 Spanyolország kontra Bizottság [1994] ECR I-4103 sz. egyesített ügyekben, 21. bekezdés; ítélet a C-42/93 Spanyolország kontra Bizottság [1994] ECR I-4175 sz. ügyben, 13. bekezdés.

⁽⁵⁴⁾ Kivéve a tevékenység befejezésének korlátozott költségeit, mint például [...]. E költségek potenciális nagyságrendje nem éri el azt a szintet, hogy befolyásolja a Bizottság által levont következtetéseket.

⁽⁵⁵⁾ Lásd a Bizottság 1999. november 10-i 2000/600/EK határozatát, amelyben feltételeken jóváhagyja az Olaszország által a *Banco di Sicilia* és a *Sicilcassa* nevű állami bankoknak nyújtott támogatást (HL L 256., 2000.10.10., 21. o.).

Lásd a Bizottság 2005. évi határozatait a német *Landesbanken* újratőkésítéséről, például NN 71/2005, *HSH Nordbank* (HL C 241., 2006.10.6., 12. o.) és NN 72/2005, *Bayern LB* (HL C 242., 2006.10.7., 18. o.).

Lásd még a Shetland Shellfish ügyben hozott határozatot (2006/226/EK bizottsági határozat, HL L 81., 2006.3.18., 36. o.), amelyben a Bizottság elutasította a Shetland-szigeteki hatóságok két jelentését, melyek magukban foglaltak tervezett eredménykimutatást, tervezett mérleget és tervezett cash-flow kimutatást 2000-re, 2001-re és 2002-re. Az Egyesült Királyság továbbra is fenntartotta, hogy a tanulmányok *ex ante* készültek, és hogy az alapul szolgáló feltételezések „konzervatívok és prudensek voltak”, de a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy egy piacgazdasági magánbefektető nem tartotta volna őket elegendőnek, annak ellenére, hogy viszonylag kis összegekről volt szó.

⁽⁵⁶⁾ Ítélet a C-124/10 P Bizottság kontra EDF [2012] ECR I-0000 ügyben, 82–86. és 105. bekezdések.

befektetés végrehajtásáról szóló döntés meghozatala előtt vagy azzal egy időben vehet igénybe objektív és igazolható elemeket. Szükség lehet tehát olyan elemekre, amelyek bemutatják, hogy ez a döntés olyan gazdasági értékelésre épül, amely összehasonlítható azzal, amit egy hasonló helyzetben lévő racionális magánbefektető végezne ilyen befektetés előtt a jövőbeni nyereségesség meghatározására. Nem elegendő azonban az előny megadása után készült gazdasági értékelésekre támaszkodni, és utólag megállapítani, hogy a befektetés valójában nyereséges volt, vagy pedig utólagosan igazolni a választott intézkedéseket, és ezek alapján kijelenteni, hogy a tagállam ugyanúgy döntött a befektetésről mint egy piacgazdasági magánrészvényes.

- (151) Mivel a kérdéses intézkedésben nem vettek részt magánbefektetők, és a Ducroire/Delcredere-t nem jegyzik a tőzsdén, a következő paraméter érvényességét kell felmérni: a befektetés várható nyereségessége, amelyet a rendelkezésre álló információk és az akkor előre látható fejlemények alapján állapítanak meg (elvileg ez szerepelt az ONDD által 2004-ben készített üzleti tervben). A Bíróság ítélkezési gyakorlata⁽⁵⁷⁾ és a Bizottság döntéshozási gyakorlata szerint⁽⁵⁸⁾ az a tény, hogy állítólag tőkejuttatás szükséges a vállalkozás számára a tevékenységének folytatásához vagy az üzleti tevékenység megfelelő tőkésítéséhez a prudenciális szabályok vagy a kockázatok becslése alapján, nem elegendő alap annak feltételezésére, hogy a piacgazdasági befektető elve teljesült. A normál piaci körülmények között működő magánbefektető csak akkor tenne ilyen tőkehozzájárulást, ha a várható nyereségesség megfelelő lenne a hozzájárulás időpontjában, az akkor rendelkezésre álló információk és az előre látható fejlemények alapján⁽⁵⁹⁾. Ennélfogva a Bizottság rámutat, hogy Belgium azon érvei, amellyel igazolni kívánja azt az állítását, hogy a 150 millió eurós tőke „szükséges” volt gazdasági okok és/vagy a prudenciális szabályok miatt, nem bizonyítják, hogy ez a befektetés elég nyereséges lett volna egy piaci befektető számára.
- (152) A belga hatóságok a nyereségesség elemzését a 2004. szeptember 28-i üzleti tervre alapozták. A Ducroire/Delcredere valójában 2004. szeptember 23-án alakult. A működését azonban csak 2005. január 1-jén kezdte meg, mivel a rövid lejáratú kockázati portfólió továbbra is az ONDD-hez tartozott 2004. december 31-ig, amikor is átadták azt. Úgy tekinthető tehát, hogy a fenti nap előtt röviddel az ONDD megtehetette volna, hogy visszavonja a befektetési döntését, és nem adja át a kérdéses kockázatokat, és felszámolta az újonnan létrehozott vállalkozást. Elfogadható tehát az ONDD 2004. szeptember 28-i üzleti tervének figyelembe vétele, ahogyan azt a belga hatóságok kérték.
- (153) A 2004-es feljegyzésekből és jegyzőkönyvekből az állapítható meg, hogy az ONDD azon döntése, hogy 150 millió eurós tőkét ad a Ducroire/Delcredere-nek, lényegében annak tudható be, hogy az ONDD elegendő kezdőtőkével kívánta ellátni a leányvállalatát, hogy az fejleszteni tudja az üzleti tevékenységét és [...] – „a 100 millió eurós befizetett tőke elegendő a rövid lejáratú globális export kötvényekkel kapcsolatos üzleti tevékenység folytatásához 2007-ig, de utána ezt felül kell vizsgálni”⁽⁶⁰⁾, azt azonban nem mutatták be pontosan, hogy a várható jövőbeni nyereségesség elegendő volt-e egy magánbefektető szempontjából. A várható nyereségesség elemzése tekintetében úgy tűnik, hogy az első három évben az összes tevékenységre várt pozitív eredmény meggyőzte az ONDD-t a befektetésről.
- (154) A 2004. szeptember 28-i üzleti terv „B” forgatókönyvében felvázolt előrejelzések szerint az ONDD minden tevékenységre 1,3 – 1,9 %-os ROC-ot számolt 2005-re, 2006-ra és 2007-re az üzleti tervben leírt forgatókönyv „6 %-os növekedési folyamatával” összhangban (a káringadozási tartalék előtti ROC 2,8–4,3 % volt) (lásd 4. táblázat). Világossá kell tenni, hogy ez a nyereségesség 100 millió eurós tőkére alapul, és nem veszi figyelembe a be nem fizetett 50 millió eurót, így a nyereségességet a valóságosnál kedvezőbbnek mutatja. A 2004. április 20-i pénzügyi előrejelzésekben a várható nyereségességi ráta nem volt magasabb (lásd 3. táblázat).
- (155) A fentiek fényében úgy tűnik, hogy a jövőbeni Ducroire/Delcredere várható nyereségessége nem volt elegendő ahhoz, hogy meggyőzzön egy piacgazdaságban működő magánbefektetőt a befektetés indokoltságáról. Az első

⁽⁵⁷⁾ Lásd például a *West LB* ítéletet a T-228/99 és a T-223/99 egyesített ügyekben, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* kontra *Bizottság*, [2003] ECR II-435, 255. bekezdés.

⁽⁵⁸⁾ Lásd például a Bizottságnak a *Dexia* átalakításával kapcsolatos határozatát (2010. február 26-i határozat a C 9/2009 ügyben, HL L 274., 2010.10.19., 54. o., 127. bekezdés), amelyben a Bizottság elutasította az érintett tagállamok által felhozott érvet, miszerint a piacgazdasági magánbefektető elvét kevésbé szigorúan kellene alkalmazni, mert a *Dexia*t újratőkésítő hatóságok a bank „történelmi” részvényesei voltak.

⁽⁵⁹⁾ Lásd a T-16/96 *Cityflyer Express* kontra *Bizottság* [1998] ECR II-757 ügyben hozott ítéletet, 76. bekezdés.

⁽⁶⁰⁾ Lásd az ONDD igazgatótanácsának benyújtott 2004. szeptember 28-i, „Stratégiai irányelvek az ONDD és leányvállalata számára” c. dokumentum 28. oldalát, a belga hatóságok által 2011. június 1-jén benyújtott dokumentum 10. mellékletét: „Belgium észrevételei az Európai Bizottság 2011. február 24-i határozatához”.

három évre a várható nyereségesség alacsonyabb volt, mint a kockázatmentes ráta (hosszú lejáratú belga állampapírok). A hosszú lejáratú belga állampapírok átlagos kamata 2014-ben 4,15 % volt ⁽⁶¹⁾. A várható nyereségességi ráta még akkor is csak a kockázatmentes kamatot érte el, ha figyelembe vesszük a káringadozási tartalékokat.

- (156) Egy piacgazdaságban működő magánbefektető csak akkor fogadna el ilyen alacsony nyereségességet az első néhány évben, ha jogosan számíthatna arra, hogy a későbbiekben az iparági átlagot meghaladó nyereséggel tudná ezt kompenzálni, így a befektetés teljes megtérülése (a megfelelő diszkont kamatláb alkalmazása után) megfelelő lenne ⁽⁶²⁾.
- (157) 2004-ben nem készült olyan komoly tanulmány, amely alapján azt lehetne vélni, hogy ezt az alacsony kezdeti nyereségességet kompenzálni fogja a későbbi évek nagyobb nyereségessége. A Bizottság arra is rámutat, hogy az akkor rendelkezésre álló pénzügyi előrejelzések azt mutatták, hogy 2005 és 2007 között a nyereségesség azonos szinten maradt, vagy csak jelentéktelen mértékben javult (lásd a 4. táblázatot), ezért semmi nem utalt arra, hogy a 2007-et követő években az eredmények gyorsan javulnának. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a Ducroire/Delcredere leányvállalattá történő átalakítása nem tekinthető azonosnak egy új vállalkozás indításával, mert akkor úgy tervezték, hogy az anyavállalat korábbi tevékenységét fogja folytatni, és egyszerűen csak átadták az eszközöket és a forrásokat az ONDD-től a Ducroire/Delcredere-nek erre e célra. Ezt a következtetést az a mód is alátámasztja, ahogyan a pénzügyi előrejelzések akkor készültek. Látható, hogy az ONDD, amely a Ducroire/Delcredere pénzügyi előrejelzéseit készítette 2004-ben, a saját maga által végzett kérdéses tevékenység múltbeli teljesítményére alapozta azokat (rövid lejáratú kockázatok, beleértve a piacképes kockázatokot is). A díjakkal és a költségekkel kapcsolatos feltételezéseket szintén elsősorban az előző öt év történeti pénzügyi adataira alapozták, kivéve néhány kiigazítást a piaci körülmények változásai miatt, például azon kockázatok díjának csökkentése, amelyek 2004-ben, a tíz új tagországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása után piacképesé váltak.
- (158) A belső feljegyzésekből az is világosan látszik, hogy az volt az elképzelés, hogy a teljes 100 millió eurós befizetett tőkét felhasználnák 2007 végéig, mégpedig a múltban az ONDD által végzett tevékenységek fokozatos bővítésére (lásd (61) preambulumbekkezdés), más szavakkal a meglévő tevékenységek organikus fejlődéséhez (2004-ben nem terveztek terjeszkedést más, nyereségesebb tevékenységek irányába).
- (159) A be nem fizetett jegyzett tőke (50 millió euró) felhasználására akkor nem készítettek terveket, ezért nem is készült előrejelzés ezen tőke várható nyereségességét illetően. Ezen felül sem a KUP akvizícióját, sem szélesebb körű akvizíciós stratégiát nem vettek figyelembe a tőkének a Ducroire/Delcredere-nek történő átadásakor.
- (160) A 2005–2014-es időszakra vonatkozó előrejelzések csak *ex post* készültek, miután a Bizottság elindította a hivatalos vizsgálati eljárást. Az ONDD által készített egyetlen *ex ante* pénzügyi előrejelzés egy hároméves időszakra korlátozódott (a jövőbeni Ducroire/Delcredere működésének első három évére, vagyis 2005-re, 2006-re és 2007-re), ami viszonylag rövid időszak egy magánbefektető szempontjából.
- (161) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a tőke várható nyereségessége nem volt megfelelő, és ezért a 36,6 millió euró előnynek minősül a Ducroire/Delcredere piacképes kockázati tevékenysége számára.
- (162) Másodlagosan a Bizottság elemezni fogja a piacképes kockázati tevékenység várható nyereségességét az alábbi preambulumbekkezdésekben.
- (163) A Bizottság rá kíván mutatni arra, hogy a 2004. szeptember 28-i stratégiai dokumentum 9. melléklete szerint az ONDD által készített pénzügyi előrejelzések **negatív eredményt jósoltak a piacképes kockázati tevékenységre (tehát a piacképes kockázati országok számára az exporthitel-biztosításról szóló közlemény szerint)** ⁽⁶³⁾

⁽⁶¹⁾ Forrás: Eurostat.

⁽⁶²⁾ A T-129/95, T-2/96 és T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH és Lech-Stahlwerke GmbH* kontra Bizottság, [1999] ECR II-17 számú egyesített ügyekben, a 116 – 121. bekezdésekben, az elsőfokú bíróság kimondta, hogy noha egy anyavállalat viselheti a leányvállalatának veszteségét, valószínűnek kell tartania azt, hogy a leányvállalat ismét nyereségessé fog válni. Több évi folyamatos veszteség után egy magánbefektető nem engedhetné meg magának, hogy további tőkét vonjon be, ha ez többbe kerül, mint a leányvállalat eladása.

Lásd még a *Banco di Sicilia* és a *Sicilcassa* ügyében hozott döntést, melyet fent idéztünk, a 63–66. bekezdésekben.

⁽⁶³⁾ Lásd 24. lábjegyzet.

a teljes 2005 és 2007 közötti időszakra, így a nem piacképes kockázati tevékenység támogatta a piacképes kockázati tevékenységet. Levonható tehát az a következtetés, hogy a piacképes kockázatok becsült nyereségessége alacsonyabb volt, mint az összes tevékenységre vonatkozó becslés, ami így eleve nem volt elegendő egy magánbefektető számára. A Bizottság tehát arra a következtetésre jutott, hogy még ha külön is elemezzük a piacképes kockázati tevékenység várható nyereségességét a 2004-ben rendelkezésre álló pénzügyi előrejelzések alapján ⁽⁶⁴⁾, akkor is azt a következtetést lehet csak levonni, hogy a várható nyereségesség negatív volt, ezáltal nyilvánvalóan elégtelen ahhoz, hogy egy magánbefektető ilyen befektetést hajtson végre.

- (164) A (74) preambulumbekkezdésben ismertetett okok miatt a belga hatóságok rámutatnak, hogy a 2004. szeptemberi előrejelzéseket nem szabad figyelembe venni a piacképes és nem piacképes tevékenységek nyereségességének elemzése során, mert „ezek abszurd eredményeket hoztak”. A belga hatóságok szerint a piacképes és nem piacképes kockázatok különválasztására 2011-ben kifejlesztett módszer jobban tükrözi azt a logikát, amelyet egy magánbefektető követett volna a döntéshozatalnál 2004-ben. Ezzel lényegében azt mondják, **visszamenőlegesen**, hogy a piacképes kockázatokra vonatkozó 2004-es előrejelzések ⁽⁶⁵⁾ nem a megfelelő feltételezéseken alapultak. Valójában a várható kárigények összege magas, de állandó volt, miközben az előrejelzett díjszintek (melyeknek meg kellett volna téríteniük a felmerült kockázatokat) nagyon alacsonyak voltak. Az eredmény 94 %-os veszteségi arány volt. A Bizottság nem tudja elfogadni az üzleti tevékenység előre jelzett nyereségességének visszamenőleges módosítását (lásd (150) preambulumbekkezdés). Másodlagosan a Bizottság rámutat arra, hogy a belga hatóságok ezen érve valójában azt igazolja, hogy nem végeztek komoly külön elemzést a piacképes kockázatok várható nyereségességét illetően, ezért a magánbefektetői teszt helyes alkalmazása érdekében a Ducroire/Delcredere-nek nyújtott teljes tőke nyereségességét kell vizsgálni.
- (165) Csak másodlagosan a Bizottság megjegyzi, hogy még ha figyelembe is vették volna a piacképes kockázati tevékenység eredményére vonatkozó előrejelzéseket, amelyeket a belga hatóságok 2011-ben felülvizsgáltak és benyújtottak ⁽⁶⁶⁾ – amit a Bizottság nem fogad el, mert a befektetés idején még nem is léteztek –, és ha ezt az eredményt elosztották volna a Bizottság becslése szerinti piacképes kockázatokra vonatkozó tőkével (azaz [45-65] millió euróval), a 2005–2007-re becsült ROC még mindig a kockázatmentes ráta alatt lenne.
- (166) Az ONDD nyereségességi számításaival ellentétben a várható nyereségesség becslése, ahogyan az előző preambulumbekkezdésben jeleztük, a piacképes kockázatokra vonatkozó teljes becsült tőkére vonatkozik, beleértve **a tőke be nem fizetett részét is**. A belga hatóságok azon érve (lásd (79) preambulumbekkezdés), mely szerint a 2004-ben jegyzett, de csak 2009-ben befizetett tőkerészt nem kell figyelembe venni a várható nyereségesség kiszámításában 2009 előtt, nem elfogadható. Noha ezt a tőkét 2004-ben nem fizették be, bármikor le lehetett volna hívni, mivel jegyezték a Ducpre/Delcredere létrehozásakor. Egy piacgazdaságban működő magánbefektető díjazást vár a befektetésével kapcsolatban felmerült kockázatokért, mivel csőd esetén elveszítheti a befektetés egy részét vagy egészét. Ezért a belga hatóságok által készített számítások nem fogadhatók el.
- (167) El kell azonban ismerni azt, hogy a befektető befektetheti a befektetésnek megfelelő be nem fizetett tőkeösszeget, amennyiben ezt a tőkét nem hívják le, olyan kockázatmentes befektetésekbe, amelyeket rövid vagy közép távon be tud hajtani, így ki tudja használni az ilyen befektetésekre érvényes nyereségességi rátát. Ennek eredményeként egy ilyen befektető a be nem fizetett tőkebefektetésből csak a befektetésre kiválasztott vállalkozás kockázati díjának mértékében számíthat haszonra (tehát egy hasonló vállalkozásban végzett tőkebefektetés várható nyereségességi aránya és a rövid vagy közép távon behajtható kockázatmentes befektetések nyereségessége közötti különbség) ⁽⁶⁷⁾.

⁽⁶⁴⁾ Az ONDD Igazgatótanácsának 2004. április 20-i üléséről készült jegyzőkönyv rögzíti, hogy az Igazgatótanács kérte az egyes ágazatoknak a teljes eredményhez történő hozzájárulását (lásd a 2011. június 1-i beadvány 9. mellékletének 4. oldalát).

⁽⁶⁵⁾ Konkrétan a tíz csatlakozó országgal kapcsolatos kockázatok.

⁽⁶⁶⁾ A piacképes kockázatok esetében emelték a díj mértékét (a biztosított összeg kezdeti 0,2 %-áról 0,3 %-ára), így a vállalat biztosítási bevételeit egyharmaddal növelték. Az igényekkel kapcsolatos előrejelzéseket lefelé módosították.

⁽⁶⁷⁾ A díjazás hasonló felosztását láthatjuk egyéb, állami támogatásokkal kapcsolatos bizottsági határozatokban is. Lásd például a 2009. február 11-i bizottsági döntést az NN 3/2009 „Módosítások a JSC Parex Banka esetében alkalmazott állami támogatási intézkedésekben” ügyben, 36–40. pont, HL C 147., 2009.6.27., 2. o. A kockázat díja a befektetési kockázattól függ.

- (168) Egy részben befizetett tőkebefektetés várható nyereségességét tehát úgy kell megbecsülni, hogy a teljes jegyzett tőkét figyelembe vesszük, majd kiigazítjuk a várható megtérülési arányt a be nem fizetett tőke szerint. A Bizottság különböző forgatókönyveket szimulált, többek között a várható nyereségesség legkedvezőbb esetét is, amelyben elfogadják azt, hogy a piacképes kockázati tevékenységet támogató [45–65] millió euróból csak [10–25] milliót fizettek be 2004-ben (tehát azt a tőkét, amely már az ONDD-nél is a piacképes kockázatokot támogatta), a fennmaradó 36,6 millió euró pedig, amit nem fizettek be, csak kockázati díjat igényelt. A szimuláció végrehajtása során a 36,6 millió eurós kockázatmentes középtávú befektetés megtérülésének megfelelő bevételt hozzáadták a piacképes tevékenységek várható nyereségességéhez. Még pontosabban ez azt jelenti, hogy a tőke be nem fizetett részét megszorozták az akkori kockázatmentes középtávú likvid befektetések várható nyereségességével⁽⁶⁸⁾, és ezt hozzáadták a piacképes tevékenységek tervezett eredményéhez⁽⁶⁹⁾. A következő lépésben ezt az összeget elosztják a piacképes kockázati tevékenységet támogató átlagos tőkével. Az eredmény a várható átlagos sajáttőke-arányos nyereség (ROAE), mely a becslések szerint a 2005–2007. évi befektetések kb. 4 %-át teszi ki. Az így kiszámított várható nyereségesség aligha egyezett meg a hosszú lejáratú belga állampapírok átlagos kamatával 2004-ben (lásd (155) preambulumbekendés).
- (169) Még ha a belga hatóságok által használt 3,5 %-os befektetési arányt használnánk is (lásd (80) preambulumbekendés), a várható nyereségesség akkor sem változna jelentősen, és nem érné el a Belgium által számított becsült tőke költséget.
- (170) A becsült nyereségesség (amire a (168) preambulumbekendés utal) számba veszi a káringadozási tartalékba helyezett összegeket, ellentétben a belga hatóságok ajánlásaival. Mivel a belga prudenciális hatóságok által megkövetelt céltartalékok célja az, hogy hosszabb időszak alatt is egyensúlyban tartsák az eredményeket és fedezzék a jövőbeni tevékenységekből származó potenciális veszteségeket, helyénvalóbb, ha figyelembe vesszük ezeket a nyereségesség számításakor. A Bizottság módszere a számviteli megközelítéssel áll összhangban, amely a céltartalékot a nyereséget csökkentő költségnek tekinti. Ha a céltartalékot nem vették volna figyelembe (költségként a nyereség becslésekor), a várható nyereségesség nem lenne egyenlő a belga hatóságok által becsült tőke költséggel (ebben a határozatban a Bizottság nem véleményezi a belga hatóságok tőke költségek becslését, mert e határozatban az indoklás nem azon az értéken alapul).
- (171) Úgy tűnik tehát, hogy ha a belga hatóságok által javasolt elemeket alkalmazzuk (amelyek a Bizottság szerint helytelenek), a piacképes kockázati tevékenység várható nyereségessége akkor sem elegendő ahhoz, hogy meggyőzőn egy piacgazdaságban működő magánbefektetőt egy ilyen befektetés indoklásáról.
- (172) Másodsorban, ami a belga hatóságok által a Bizottság 2007. decemberi információkérésére adott válaszában a nyereségesség vagy a ROC becsléséhez javasolt módszert illeti, a Bizottság rámutat, hogy ezt a rátát nem használták az ONDD *ex ante* pénzügyi előrejelzéseiben (üzleti terv). Ezenkívül ez az arány a forgalom után elért technikai bevételt mutatja, és nem veszi figyelembe a befektetett tőkét és nem mutatja ki a hozzá kapcsolódó nyereségességet. Nem veszi figyelembe továbbá a tisztán pénzügyi tevékenységek eredményét sem, ami azonban részét képezi a részvényeseknek kiosztható nyereségnek. Egy magán tőkebefektető (mint például egy részvényes) tehát nem csak ezt a rátát használta volna (ami nem mutatja a tőke vagy a befektetett összegek megtérülését) a tervezett befektetés nyereségességének felmérésére.
- (173) Ebből az következik, hogy a 36,6 millió euró olyan előnyt jelent, amelyet az ONDD adott a Ducroire/Delcredere-nek tőke formájában, és amelyet az nem tudott volna a piacon ugyanilyen feltételek mellett megszerezni.

V.1.2. Állami szerepvállalás és állami források

- (174) A Ducroire/Delcredere-nek történő tőkejuttatás az ONDD-nek a belga állam intézkedése alapján hozott döntése, mivel az ONDD a belga közjog szerint olyan „önálló közintézmény”, melyet az 1939. augusztus 31-i alkotmányos törvény szerint alapítottak. Az Igazgatótanács tagjait (a belga minisztertanács rendelete alapján) a belga király nevezi ki és hívja vissza (és ő állapítja meg a fizetésüket és a juttatásaikat is), többnyire a felügyelő szövetségi

⁽⁶⁸⁾ Miatán felfelé korrigálták a pénzügyi eredményt, mert a piacképes kockázatokkal kapcsolatos becsült befizetett tőke némileg magasabb, mint amit a belga hatóságok becsültek ([10–25] millió euró a 9,8 millió euróhoz képest.).

⁽⁶⁹⁾ A kételkedés jogának elismerésével úgy tekintik, hogy a kockázatmentes középtávú likvid befektetésekhez akkor elvárt nyereségességi ráta megfelelt az átlagos nyereségességi rátáknak 2004-ben a még 4–6 évig le nem járó államkötvények másodlagos piacon, vagyis 3,5 %-nak. Lásd <http://www.nbb.be/belgostat/GlobalDispatcher?TARGET=/TreeviewLinker&rowID=2685&prop=treeview&action=open&Lang=F#2685>

miniszterek és a három belga régió regionális miniszterei javaslatai alapján ⁽⁷⁰⁾. A felügyelő miniszterek javaslata alapján kinevezett Igazgatótanácsi tagok, akiket „miniszteri küldötteknek” is neveznek, az Igazgatótanács döntései során felfüggeszthetnek olyan döntéseket, amelyek szerintük ellentétesek az állam érdekeivel. Ebben az esetben az a miniszteri küldött, aki felfüggesztette a döntést, köteles jelenteni annak a miniszternek, akitől a megbízását kapta az igazgatótanácsi tagságra. Végezetül, az ONDD részesedik a belga állam kezességvállalásából, és eljárhat a belga állam nevében.

- (175) A belga állam tehát, amely képviselteti magát az ONDD Igazgatótanácsában, és értesül az ott hozott döntésekről, közvetlenül részt vett az ONDD által a Ducroire/Delcredere számára végrehajtott tőkeallokációban. A belga hatóságok nem vitatták a belga állam szerepvállalását a tőkeallokációs intézkedésben.
- (176) Ennél fogva a Ducroire/Delcredere-nek történő tőkeallokáció, melyet az ONDD hajtott végre, tehát olyan állami szerv, amelynek az irányításában a belga állam is szerepet vállal, állami erőforrásnak minősül az EUMSZ 107. cikke értelmében.

V.1.3. Szelektivitás

- (177) A 2004-ben végzett tőkeallokáció szelektív abban az értelemben, hogy a Ducroire/Delcredere számára közvetlen is kizárólagos előnyt nyújt.

V.1.4. A verseny torzulása

- (178) Azzal, hogy az ONDD elegendő nyereségesség elvárása nélkül is elvégezte a kérdéses tőkeallokációt, a Ducroire/Delcredere versenyelőnyhöz jutott a magántulajdonú hitelbiztosító vállalkozásokhoz képest, amelyeknek a részvényesei a befektetéseik után ugyanolyan szintű megtérülést várnak, mint amit más, ezzel összehasonlítható befektetésből tudnának elérni.
- (179) Ki kell emelni, hogy a Ducroire/Delcredere nem tudott volna ilyen tőkéhez jutni a piacon, mert a befektetés megtérülése nem volt elegendő. Ez azt jelenti, hogy az állam által az ONDD-n keresztül biztosított tőke nélkül a Ducroire/Delcredere nem tudta volna bővíteni a tevékenységét a piacon úgy, ahogyan tette.
- (180) Ebben a vonatkozásban az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 3.2 pontja kimondja, hogy az állam által bizonyos vállalkozásoknak juttatott tőke, ami állami támogatásnak minősül, ha az állam nem a piacgazdasági befektető elve szerint jár el, torzítja a versenyt.
- (181) A bíróság ítélkezési gyakorlata szerint egy vállalkozás versenyhelyzetének állami támogatással történő javítása általában azt bizonyítja, hogy torzul a verseny azokkal a vállalkozásokkal, amelyek nem kaptak hasonló támogatást ⁽⁷¹⁾.
- (182) Az állam által az ONDD-nek a piacképes kockázatokhoz tőkejuttatás formájában nyújtott támogatás torzítja a versenyt, vagy a verseny torzításával fenyeget.

V.1.5. A tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatás

- (183) A Ducroire/Delcredere versenyez más európai uniós vállalkozásokkal a hitelbiztosítási piacon. Ugyanez vonatkozott az ONDD-re is a piacképes kockázatokkal illetően, mielőtt átadta a hitelbiztosítási tevékenységét a rövid lejáratú kockázatok terén – beleértve a piacképes kockázatokkal is – a Ducroire/Delcredere-nek.
- (184) Ezenkívül, az ONDD és a Ducroire/Delcredere a többi tagállamban működnek, főleg a KUP akvizíciója eredményeként, ami a cseh nemzeti exporthitel-biztosítási ügynökség kereskedelmi ága.

⁽⁷⁰⁾ Brüsszel-főváros régió, flamand régió és vallon régió.

⁽⁷¹⁾ A Bíróság C-730/79. sz. *Philip Morris* ügyben hozott ítéletének (EBHT 1980., 2671.o), 11. és 12. pontja.

- (185) Az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 3.2 pontja kimondja, hogy amikor az állam kezességvállalást vagy tőkét nyújt egy exporthitel-biztosító vállalkozásnak piacképes kockázatokkal kapcsolatban, és nem úgy viselkedik, mint egy magánbefektető a piaccgazdaságban, akkor az a kezességvállalás vagy tőke támogatásnak minősül, és torzítja a közösségen belüli kereskedelmet.
- (186) Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet az, ha a támogatásban részesülő vállalkozás olyan ágazatban tevékenykedik, amely nyitva áll a verseny előtt, és amelyben tagállamok közötti kereskedelem folyik ⁽⁷²⁾.
- (187) Az a tény, hogy az eljárás kezdetekor egy Belgiumon kívüli tagállamban működő versenytárs panaszkodott a verseny torzulására a Ducroire/Delcredere harmadik országokban (Cseh Köztársaság) végzett tevékenysége miatt, megerősíti, hogy a Ducroire/Delcredere olyan szektorban aktív, ahol kereskedelem folyik a tagállamok között.
- (188) A tagállamok közötti kereskedelmet tehát valóban érinti a 3. intézkedés.

V.2. A POTENCIÁLIS TÁMOGATÁS JOGELLENESÉGE

- (189) A fentiek fényében a 3. intézkedés támogatásnak minősül.
- (190) A Bizottság úgy látja, hogy ez új támogatás, amelyről korábban nem értesítették, ezért jogellenes.
- (191) Az ONDD 2004 szeptemberében jegyezte a kérdéses tőkét, és a rövid lejáratú kockázati tevékenység (beleértve a piacképes kockázatokat is) 2005. január 1-jén került átadásra a Ducroire/Delcredere-nek.
- (192) Ez az intézkedés:
- tehát később történt, mint 1998. szeptember 17., mely napot követően Belgium nem adhat új támogatást, mivel elfogadta az exporthitel-biztosításról szóló közleményt, és
 - nem felel meg az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999 (EK) 659/1999/EK tanácsi rendelet 15. cikkében meghatározott korlátozási időszaknak, mert kevesebb, mint tíz évvel ezelőtt fogadták el.
- (193) Ezek alapján az ONDD által a Ducroire/Delcredere-nek nyújtott tőkerész (36,6 millió euró), amelyről nem tájékoztatták előzetesen a Bizottságot, kezdettől fogva jogellenes új támogatásnak minősül.

V.3. A POTENCIÁLIS TÁMOGATÁSNAK A BELSŐ PIACCAL TÖRTÉNŐ ÖSSZEFÉRHETŐSÉGÉNEK FELMÉRÉSE

- (194) A 3. intézkedés összeférhetőségét a Bizottság az akkor érvényes exporthitel-biztosításról szóló közlemény rendelkezései alapján ellenőrizte. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a rövid lejáratú exporthitel-biztosításra történő alkalmazására vonatkozóan a tagállamoknak kiadott új közlemény (a továbbiakban: „az új exporthitel-biztosításról szóló közlemény”), amelyet 2012. december 19-én adtak ki, 2013. január 1-től érvényes.
- (195) Az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 3.2 és 4.1 pontjai szerint elvileg a Szerződésnek az állami támogatásokról szóló rendelkezéseiben meghatározott felmentések nem vonatkoznak a piacképes kockázatok biztosítására adott támogatásra. Ez a támogatás egyértelműen torzítja a versenyt a biztosítók között, de mindenek előtt a következőt eredményezi: „eltérések a piacképes kockázatokra rendelkezésre álló biztosítási fedezetek között a különböző tagállamokban, ezáltal torzítja a versenyt a tagállamok vállalatai között, és befolyásolja a közösségen belüli kereskedelmet attól

⁽⁷²⁾ A Bíróság C-102/87. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EBHT 1988., 4067. o.) 19. pontja.

függetlenül, hogy a Közösségen belüli export Közösségen kívüli országba irányul-e. A Szerződés 92. cikkében felsorolt kivételek nem vonatkoznak a piacképes kockázatok biztosítására vonatkozó támogatásra. Az ilyen támogatás torzító hatása a Közösségben fontosabb, mint az export támogatásához fűződő esetleges nemzeti vagy közösségi érdek" ⁽⁷³⁾. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy a támogatás elvileg nem jogosult az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésében felsorolt mentességre, különösen a 107. cikk (3) bekezdésének (c) pontjában említettre, mert túlságosan torzítja a versenyt a belső piacon.

(196) Ezenkívül a kérdéses támogatás nem jogosult az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdésében meghatározott egy vagy több mentességre. Így különösen, ahogyan a nyitó határozat kimondja, a kérdéses támogatás nem tekinthető mentő vagy szerkezetátalakítási támogatásnak a Közösségnek a nehéz helyzetben lévő vállalatok mentő vagy szerkezetátalakítási támogatásával kapcsolatos irányelvei szerint ⁽⁷⁴⁾, lényegében az alábbi okok miatt:

1) A belga hatóságok nem bizonyították, hogy a Ducroire/Delcredere jogosult volt ilyen támogatásra, például mert nehézségei voltak a nehéz helyzetben lévő vállalatok mentésére és átalakítására szolgáló állami támogatások irányelvei értelmében. Azt is meg kell jegyezni, hogy az irányelvek 12. pontja szerint egy újonnan alapított cég nem jogosult szerkezetátalakítási támogatásra.

2) A támogatást nem korlátozták a szükséges minimumra. Különösen a Ducroire/Delcredere számára nyújtott tőkeallokáció elég nagy volt ahhoz, hogy akvizíciókat is lehessen belőle végezni. A 2004-ben a belső feljegyzések formájában előterjesztett üzleti terv nem számolt a kedvezményezett saját hozzájárulásával.

3) A Ducroire/Delcredere üzleti terve nem tartalmazott intézkedéseket a verseny torzításának korlátozására.

(197) Az új exporthitel-biztosításról szóló közlemény egyetlen rendelkezése sem készíti a Bizottságot arra, hogy módosítsa a véleményét.

(198) Következésképpen a kérdéses intézkedést nem lehet a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinteni az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése szerint.

V.4. A KÜLÖN ADMINISZTRÁCIÓ ÉS KÜLÖN KÖNYVELÉS LÉTREHOZÁSÁRA ÉS VEZETÉSÉRE VONATKOZÓ KÖTELEZETTSÉG

(199) Az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontja értelmében amennyiben egy nem piacképes kockázati tevékenység állami támogatást kap, akkor a vállalkozásnak külön adminisztrációt és könyvelést kell vezetnie a piacképes és a nem piacképes kockázatok biztosításáról, hogy a nem piacképes kockázati tevékenységre allokált tőke ne segítse elő a piacképes kockázati tevékenységet, és így ne torzítsa a versenyt.

(200) A belga hatóságok szerint a Ducroire/Delcredere 2005. január 1. óta vesz részt a rövid lejáratú kockázatokkal kapcsolatos üzleti tevékenységben, egy meglévő üzleti tevékenységnek és hozzá tartozó meglévő tőkének (további tőkeallokáció nélkül) az átadását követően. Másodsorban Belgium úgy tekinti, hogy ezt a tőkét magánbefektető számára is elfogadható feltételekkel adták. Mivel a belga hatóságok szerint a Ducroire/Delcredere nem kap állami támogatást – még a nem piacképes kockázati tevékenységéhez sem – e hatóságok szerint nincs szükség külön könyvelésre.

(201) A V.1.1.2 szakaszban arra a következtetésre jutottak, hogy az átadott tevékenységhez allokált tőke összege [45–75] millió euró volt, ezért volt további tőke is [75–100] millió euró összegben, melyből [35–65] millió euró de facto a nem piacképes kockázati tevékenységet szolgálta. Ezért a [35–65] millió eurós összeg nem minősült támogatásnak. A belga hatóságok azon érve, hogy a nem piacképes kockázati tevékenység nem kap állami támogatást

⁽⁷³⁾ Lásd az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 3.2 pontja harmadik bekezdésének második és harmadik mondatát. Lásd az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.1 pontját is, amely a következőt mondja ki: „A 3.1 bekezdésben felsorolt típusú állami támogatások, ... ezért nem jogosultak mentességre a Szerződés állami támogatásról szóló szabályai szerint.”

⁽⁷⁴⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

ezzel megdőlt, mert bebizonyosodott a további tőke létezése, amely részben hozzájárult a nem piacképes kockázati tevékenységhez. Ezenkívül a 2004-es pénzügyi előrejelzések a Ducroire/Delcredere teljes üzleti tevékenységét illetően alacsonyabb nyereséggé jeleztek előre, mint az akkori kockázatmentes ráta ⁽⁷⁵⁾. A várható nyereségség tehát nem volt elegendő egy piaccgazdaságban működő magánbefektető igényeinek fedezésére. Levonható tehát az a következtetés, hogy a nem piacképes kockázati tevékenység továbbra is részesült az állami támogatásból.

- (202) Mivel a nem piacképes kockázati tevékenység kapott és kap állami támogatást, a Ducroire/Delcredere-nek a megalakulásától kezdve teljesítenie kellett volna az exporthitel-biztosításról szóló közlemény 4.3 pontját, amely külön adminisztrációt és könyvelést ír elő, hogy meg lehessen különböztetni a nem piacképes kockázatokra és a piacképes kockázatokra vonatkozó tevékenységeket, egészen addig, ameddig folytatják a nem piacképes kockázatokkal kapcsolatos tevékenységeket. Ez a kötelezettség az exporthitel-biztosításról szóló új közleményben is szerepel (lásd az új exporthitel-biztosításról szóló közlemény 15. pontját).
- (203) A Ducroire/Delcredere-re tehát vonatkozott és most is vonatkozik ez a kötelezettség. Azonnal létre kell tehát hozni a külön adminisztrációt és a külön könyvelést a nem piacképes és a piacképes tevékenységekhez. Más különben a nem piacképes kockázati tevékenységre adott 35–65 millió eurós összeget mindenképpen támogatásnak kell nevezni. A jelen határozat azon következtetése, hogy ez a [35–65] millió eurós összeg a nem piacképes kockázati tevékenységet támogatja, olyan feltételezéseken alapul, amelyeket bizonyos esetekben lehetetlen ellenőrizni a külön könyvelés visszamenőleges rekonstrukciója miatt (a Ducroire/Delcredere-nél hivatalosan nincs külön könyvelés). A Bizottság a továbbiakban nem fogad el visszamenőleges rekonstrukciót, ha a jövőben ismét meg kell vizsgálnia a Ducroire/Delcredere tőkéjét. Annak a kötelezettségnek, hogy külön nyilvántartást és könyvelést vezessenek, pontosan az a célja, hogy ne kelljen ilyen visszamenőleges rekonstrukcióra támaszkodni, amely szükségszerűen számos olyan feltételezésre épül, amelyek részben ellenőrizhetetlenek.
- (204) Ez a határozat és különösen a 36,6 millió eurós összeg kiszámítása a piacképes és a nem piacképes kockázatok 2011. december 31-i külön könyvelésére épül (mérleg és eredménykimutatás), ahogyan a belga hatóságok azokat benyújtották 2012 májusában. Ennélfogva nem lenne elfogadható, hogy a külön nyilvántartás és könyvelés bevezetése más feltételezésekre és módszerekre épülne, mint a jelen eljárás összefüggésében benyújtott összegek meghatározásához használt feltételezések és módszerek. Kiváltképpen elfogadhatatlan lenne, ha kisebb tőkét rendelnének a nem piacképes kockázati tevékenységhez (és így többet a piacképes kockázati tevékenységhez), mint amit a belga hatóságok által 2012 májusában benyújtott 2011. december 31-i külön mérleg tartalmaz.
- (205) Másodsorban a Bizottság hangsúlyozni kívánja, hogy a külön könyvelés hiánya a Ducroire/Delcredere megalapítása óta sokkal nehezebbé tette a 3. intézkedés vizsgálatát, és arra kényszerítette a Bizottságot, hogy az elemzést bizonyos feltételezések alapján végezze el. Tekintve, hogy a külön könyvelés vezetésének kötelezettsége a Ducroire/Delcredere-t terheli, aligha marasztalhatja el a Bizottságot azért, hogy feltételezéseket alkalmazott vagy komplex módszert dolgozott ki az elemzés során. Ilyen összetett módszer hiányában a Bizottság csak arra gondolhatott, hogy a teljes [75–100] millió euró előnynek minősült az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése értelmében.

V.5. AZ A KÖTELEZETTSÉG, HOGY A NEM PIACKÉPES TEVÉKENYSÉG NE JÁRULJON HOZZÁ A TÁMOGATÁS VISSZAFIZETÉSÉHEZ

- (206) E határozatban a Bizottság nem minősítette támogatásnak a tőke azon részét, amely de facto hozzájárul a nem piacképes kockázati tevékenységhez, noha a tőke ezen része olyan támogatás volt, amely nem felelt meg egy magánbefektető követelményeinek. Ennélfogva a nem kompatibilis támogatás összege nem tartalmazza a nem piacképes tevékenységekre nyújtott támogatást. A jelen határozat logikájából következik, hogy a nem kompatibilis támogatás visszafizetését szigorúan a piacképes tevékenységből és a kapcsolódó tőkéből kell finanszírozni, mivel csak így állítható vissza a versenyképes helyzet, ami az inkompatibilis támogatás odaítélése előtt fennállt. Mint fent is jeleztük, a behajtást külön könyvelés alapján kell elvégezni, a belga hatóságok 2012. májusi észrevételeivel összhangban.

⁽⁷⁵⁾ Ha a nem piacképes kockázati tevékenységet elszigetelten vizsgáljuk is, a nyereségsége jóval elmarad a belga hatóságok által is becsült tőkeköltségtől.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

(207) A Bizottság úgy látja, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást képező három intézkedésből az 1. és a 2. intézkedés (az állami kezességvállalás és az esetleges belső forrásáthelyezések a piacképes kockázatokra az ONDD-n belül) nem minősül állami támogatásnak az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint. A 3. intézkedés elemzése azonban következtetni enged az állami támogatás létezésére az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerint 36,6 millió euró összegben. Mivel az ONDD (a belga állam számlájára) jogellenesen valósította meg a 3. intézkedést az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megszegésével, és mivel ez a támogatás nem összeegyeztethető a belső piaccal, vissza kell fizetni. A támogatás visszafizetését a Ducroire/Delcredere piacképes kockázati tevékenységéből kell finanszírozni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Mivel a Belgium által az ONDD-nek nyújtott kezességvállalás nem járt előnyökkel az ONDD piacképes kockázati tevékenysége számára, ez nem minősül támogatásnak.

2. cikk

Azok a belső forrásáthelyezések a piacképes kockázati tevékenységre az ONDD-n belül, amelyeknek a létezését nem bizonyították, nem minősülnek támogatásnak.

3. cikk

Az ONDD által a Ducroire/Delcredere-nek 113,4 millió euró összegben nyújtott eredeti tőkejuttatás nem minősül támogatásnak.

4. cikk

Az ONDD által a Ducroire/Delcredere számára nyújtott eredeti tőkejuttatás, melynek összege 36,6 millió euró volt, és amelyre 2004. szeptember 23-án került sor az Európai Unióról szóló szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével, jogellenes támogatást jelent, mely összeférhetetlen a Szerződésben meghatározott belső piaccal.

5. cikk

(1) Az ONDD-n keresztül Belgium behajtja a 4. cikkben jelzett támogatást a Ducroire/Delcredere-től. Belgium részletes bizonyítékokkal szolgál – beleértve a számlákat auditáló független cég által kiadott tanúsítást – arról, hogy a törlesztést kizárólag a Ducroire/Delcredere piacképes kockázati tevékenysége finanszírozta.

(2) A behajtandó összegeknek azokat a kamatokat is magukban kell foglalniuk, amelyek attól a naptól kezdve gyűltek, hogy a Ducroire/Delcredere rendelkezésére bocsátották (2005. január 1.) az összeget, a tényleges behajtásig.

(3) A kamatot kamatos kamatként kell számolni a 794/2004/EK bizottsági rendelet V. fejezetének megfelelően⁽⁷⁶⁾

(4) A támogatás behajtása azonnal és ténylegesen megtörténik.

6. cikk

A nem piacképes és a piacképes kockázati tevékenységhez késedelem nélkül külön adminisztrációt és külön könyvelést kell bevezetni, és ezeket addig kell fenntartani, ameddig a nem piacképes kockázati tevékenység állami támogatást kap. A számlák különválasztásánál figyelembe kell venni a belga hatóságok által 2012 májusában megadott pénzügyi adatokat. Így különösen a tőke lebontását ugyanúgy kell elvégezni, mint 2012 májusában.

⁽⁷⁶⁾ HLL 140., 2004.4.30., 1. o.

7. cikk

(5) A Határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Belgium az alábbi információkat adja a Bizottságnak:

- a) a Ducroire/Delcredere-től behajtandó támogatás teljes összege (tőke és kamat);
- b) a határozat teljesítése érdekében már megtett és tervezett intézkedések részletes leírása;
- c) azok a dokumentumok, amelyek bizonyítják, hogy a Ducroire/Delcredere megkapta a támogatás visszafizetéséről szóló hivatalos felszólítást.

(6) Belgium folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot a határozat megvalósítása érdekében tett tagországi intézkedésekről, amíg meg nem történik a 4. cikkben jelezett támogatás behajtása. A Bizottság egyszerű kérésére azonnal benyújt minden információt a határozat teljesítése érdekében már megtett és tervezett intézkedésekről. Részletes információkkal szolgál továbbá a Ducroire/Delcredere-től már behajtott támogatási összegekről és kamatokról.

8. cikk

Belgium a jelen értesítés napjától számított négy hónapon belül megteszi a határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

9. cikk

E Határozat címzettje a Belga Királyság.

Kelt Brüsszelben, 2013. március 20-án

a Bizottság nevében
Joaquín ALMUNIA
alelnök

MELLÉKLET

INFORMÁCIÓ A KAPOTT ÖSSZEGEKRŐL, A MÉG BEHAJTANDÓ ÉS A MÁR BEHAJTOTT ÖSSZEGEKRŐL

A kedvezményezett azonosítása	A program keretében kapott teljes összeg ⁽¹⁾	A behajtandó támogatás teljes összege ⁽¹⁾ (Tőke)	Már visszafizetett összeg ⁽¹⁾	
			Tőke	Kamat

millió nemzeti valuta.